

אי צדיות המישיי

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

ט' באלול תשפ"ו | שבת קודש | גליון 215

פרשת כי תצא

סגן רמ"צ חכם מנחם שמואל שליט"א

כִּי תִקְצֹר קִצִּירָךְ בְּשָׂדֶךָ
וְשָׂכַחְתָּ עֹמֶר בְּשָׂדֶה לֹא תָשׁוּב
לִגְר לִיתוֹם וְלֹא לַמָּנָה יִהְיֶה

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שרפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור הרזים

החלקת נרות	שקיעה	יציאה	ד"ת	
18:41	19:21	19:50	20:40	ירושלים
19:01	19:21	19:51	20:41	חיפה
19:00	19:20	19:49	20:39	באר שבע
18:59	19:19	20:49	20:38	תל אביב

כמנהג ירושלים חלוקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - י' אלול

י. רבי ברוך ירושלמי, מח"ס ברוך מבנים | רבי אליעזר לבטון | רבי פנחס שפירא מקורין, תק"ן | רבי יצחק מבוהוש האדמו"ר מרוזין, תרנ"ו | רבי יוסף יהושע קארין ראב"ד ירושלים

יום שני - י"א אלול

יא. רבי שלמה בן חסון | רבי יוסף אלמליח, מח"ס תוקפו של יוסף | רבי יעקב יהודה ליב לוי מראשי מולד ורשא י-ם | רבי שלום יוסף בן ר' ישראל מרוזין, תר"א | רבי יעקב לאור הכהן ממקובלי ירושלים, תשכ"ה | רבי יעקב ב"ר אברהם לוי, תש"ל | רבי נחום לסמן ר"י תפרח, תשכ"ט

יום שלישי - י"ב אלול

יב. רבי שלום משה חי גאון, מח"ס שמח נפש | רבי צבי מיכל שפירא, מח"ס ציץ הקודש תקון חצות, תרס"ו | רבי שמחה בונים מפשיסחא, תקפ"ז | רבי מנחם מנשה, מח"ס אהבת חיים, התשכ"ח

יום רביעי - י"ג אלול

יג. רבי יעקב גונדוהייט, תפארת יעקב, תרל"ח | רבי יוסף חיים, "הבן איש חי", התרס"ט

יום חמישי - י"ד אלול

יד. רבי זכריה יונה | רבי יהושע מפאליק מקעפמנא | רבי יעקב מלול ראב"ד וזאן, תרפ"ח

יום שישי - ט"ז אלול

טו. רבי משה פיטוסי מרבני תונס, תרכ"ו | רבי נחמן בטיטו הראשון לציון, תרע"ה | רבי יוסף מרדכי הלוי אב"ד בי-ם, מח"ס וליוסף אמר | רבי משה אלשקר, מח"ס שו"ת מהר"ם אלשקר

יום שבת - ט"ז אלול

טז. רבי יצחק הכהן שפירא חותן מהר"ם מלובלין, שמ"ב | רבי מסעוד יונה אדרעי, מח"ס שפת אמת עה"ת, תשכ"ח | רבי דוד לעזין, תרע"ה | רבי יחיא שניאור תלמיד חבר לבבא סאלי, תשנ"ד

מופדות המייש"ר

פריון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור העניף מדי יום ע"י מיר גורל המקובלים

שלוחה 3 או ביאטסאפ

לעריכת אזכרות

באדיבות צדיקים של אברכי רבני הישיבה כולל סעודת ודברי תורה וקדושה כולל תיעוד שיטת אריסם ביאטסאפ

שלוחה 7 או ביאטסאפ

הידור מצווה

הזדבנות לספרי תורה, תפילין וביחויות במקדוד של כו"ר שליט"א וכן כל ספרי מ"ר

שלוחה 5

רתיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקודך ללא שמוות עסיסים שלוחה 7

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק הדרך הטלפון שלוחה 6
הציבורי מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

מול לאברכים מציינים החזקת אברך ללימוד תורה הקדושה להצלחת

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שאל את הבט או רכנס לאחר הישיבה

מכון לחוצאת ספרים ניתן להקדיש לעזר

התלים לילדים להזכרת שמות בלימוד התורה לילדים שלוחה 11

חלוקת ספרי הזוהר הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת ההלכה היומית כ-2 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה בדואר

בית הראיה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לבחורים תפארת התורה שלוחה 10

הכל בטלפון אחד:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים

טכ"מון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

שם: צחק ישראלי וקר
054-655-4554

משולחן המלך

בו בכל הכוח, וגם בתחבולות. זה אינו דבר פשוט, הוא כמו זבוב. אתה מגרש אותו והוא חוזר, מגרש אותו והוא חוזר. אין מה לעשות, צריך ללמוד איך עובד יצר הרע.

בדיוק השבוע אנו קוראים על פרשת 'עמלק', שבה נאמר: 'תמחה את זכר עמלק מתחת השמים' (דברים כה, יט). עמלק מייצג את יצר הרע.

רבותינו אמרו שיצר הרע עובד על האדם בכל יום. בא האדם ואומר: 'היום בעזרת השם אני הולך לשיבה, היום אקום מוקדם לומר סליחות, היום אלמד'. בא יצר הרע ואומר לו: 'תשמע, היום לא כדאי, מחר תתחיל'. כל דבר הוא אומר לך: 'מחר'. ואחרי מחר הוא אומר: 'בתחילת השבוע', ואחרי תחילת השבוע הוא אומר: 'בראש חודש', ואחר כך: 'אחרי החגים'. ככה הוא דוחה את האדם, וכבר דחה אותנו יותר מחמישים שנה. 'מחר, מחר', כל רגע 'מחר' - זו הבעיה הגדולה של יצר הרע, ואנו צריכים להילחם בה. חכם אחד אמר לי: המילה 'מחר' מורכבת מהאותיות שלפני אותיות 'שטן': לפני אות ש' - ר', לפני אות ט' - ח', לפני אות נ' - מ', הרי לך אותיות 'מחר'. המילה 'מחר' היא עצמה עצת ה'שטן'. לכן אין לומר 'מחר', אלא 'היום'!

כח צדקותו של דוד המלך

איך אומר דוד המלך? "ולבי חלל בקרבי" (תהילים קט, כב). דוד המלך אמר: 'תדעו לכם, איני מתייאש. הלב שלי נקי, את יצר הרע כבר מחיתי מזמני'. לאחר המעשה של בת שבע, דוד המלך היה חולה עשרים שנה ושכב על ערש דווי מבלי יכולת לקום. שונאיו היו מביישים אותו, באים מאחורי החלונות ואומרים לו: 'דוד, אתה חטאת עם בת שבע'. איזה בושות!

היה דוד זועק: 'ריבנונו של עולם, תחזק אותי, שלא יגידו שחליתי בגלל עוונות, כי אני נקי'. בסוף שמע הקדוש ברוך הוא את תפילתו, ודוד נהיה בריא לגמרי וקם לעיני כל ישראל.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: 'בעתיד אודיע לכולם שאתה צדיק'. ומתי הודיע זאת הקדוש ברוך הוא? כאשר שלמה המלך רצה להכניס את ארון הברית לקדוש הקודשים, ולא נפתחו השערים. דפקו השערים זה בזה, ושלמה התפלל כד' רגשות ולא נענה, עד שאמר: 'זכרה לחסדי דוד עבדך' (דברי הימים ב' ו', מב') ואז נפתחו השערים.

במדרש כתוב דבר פלא פלאות: שלמה הלך לקברו של אביו, פתח את הקבר ואמר לו: 'אבא, בוא איתי, איזה בושה גדולה, לא נפתח ההיכל'. קם דוד מקברו, לבש בגדי מלכות, וכל העולם ראה את דוד קם מקברו. הוא בא ונפתחו השערים, וכל המלאכים שרו לכבודו. פניהם של שונאיו דוד נהפכו כשולי קיריה ולא חזר להם הצבע לעולם, נשארו שחורים כפחם. זהו דוד מלכא משיחא. רק לצדיקים יש כוח כזה.

פנינים מיסרים ומעשיות השניים לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנבחר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'טדי הי"ד

דרכו של מפתה

"כי תצא למלחמה על אויבך" (דברים כא, א). אומר הזהור הקדוש: מי הוא אויבך? האויב העיקרי של האדם הוא היצר הרע, אשר אינו נותן לאדם מנוחה ומפתה אותו כל הזמן לעבור עבירות.

כשמפתה הוא את האדם לעשות עבירה, כיצד הוא פועל? הוא 'מקטין' את העבירה ומראה לאדם שזה כמעט שום דבר. הוא אומר לו: 'זה שום דבר, רק פעם אחת, לא קרה כלום, מה כבר יכול להיות?'.

אך לאחר שהאדם מתפתה ועושה את העבירה, וכאשר הוא בא לעשות 'תשובה', אומר לו היצר הרע: 'אוי ואבוי, מזה לא תוכל לצאת לעולמים! מה עשית?! אין מה לעשות, זו עבירה גדולה וחמורה. חבל לך על הזמן'. כך הוא מייאש את האדם. יש לו מוגן הפוך: כשצריך לקרר הוא מחמם, וכשצריך לחמם הוא מקרר. כשבא האדם לעשות מצווה, הוא מקרר אותו.

אמרו חז"ל על יצר הרע: 'אם פגע בך מנוול זה, משכחו לבית המדרש - אם אבן הוא, נימוח' (קידושין ל:). התורה מרסנת ומסדרת את האדם.

עשר אלף דולר בשביל מסמר!

הבעל שם טוב הקדוש היה מתאר מהו יצר הרע באמצעות משל: היה אדם אחד שאביו נפטר ואימו נותרה לבדה. הבן היה מכבד את אימו ב'כיבוד הורים' שאין כמותו. בכל יום היה בא אליה, מטפל בה ועוזר לה. אך היה לו קשה לבוא מרחוק בכל יום, ולכן רצה לקנות את הדירה שממול לבית אימו.

הלך לשכנה שגרה ממול, אך האישה בשום אופן לא הסכימה למכור. אמר לה: 'אשלם לך כפול ממחיר הדירה, כי זו אמי ואני רוצה להיות לידה, ואביא לך דירה אחרת כרצונך'. היא סירבה.

מה עשה? היה לו רעיון. בא אליה ואמר: 'תשמעי, קשה לי ללכת ולבוא בכל רגע. אני רוצה לקנות אצלך בבית רק מקום לשים מסמר אחד, כדי לתלות עליו את השקית שלי, שלא אצטרך ללכת בכל יום עם השקית'. אמרה לו: 'איזו שקית? אמר לה: 'שקית עם דברים שאני מביא לאימי'. אמר לה: 'אתן לך 10,000 דולר, רק כדי לתקוע מסמר בתוך ביתך. אך דעי, שלפעמים אצטרך להיכנס גם באמצע הלילה כדי לשים או לקחת את השקית'. הסכימה האישה לקבל 10,000 דולר בעבור מסמר. עשו חוזה וקנו את המקום של המסמר.

מלחמה יום יומית

לאחר חודש, בא הבן תלה משהו על המסמר ויצא.

עונג שבת

אמר הבעל שם טוב: כך הוא יצר הרע. בתחילה הוא מבקש דבר קטן, נכנס כ'מסמר' קטן בבית. ואז הוא הולך וגדל, הולך ומתפשט. נותן לאדם לישון עד שבע בבוקר, ואז עד שמונה בבוקר, ולוקח ממנו את ה'מקווה', את 'חצות' ואת תפילת הבוקר - עד שהוא מגרש את האדם מכל עולמו. לכן נאמר: "כי תצא למלחמה". בכל יום יום צריכים לצאת למלחמה, ובפרט כעת, בשלושים הימים של חודש 'אלול'.

'מחר' - זה עצת ה'שטן'

כתוב בפרשה: 'כי תצא למלחמה על אויבך' (דברים כ, א). אומר הזהור הקדוש: האויב האמיתי של האדם הוא יצר הרע. יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו, אינו יכול לו. לכן צריך להילחם

מפי מרן מו"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השניעור השבועי
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

מכשיר ללא פיקוח - פתח ליצר הרע

תראו איך יוסף הצדיק נלחם ביצרו וניצח אותו. אשת פוטיפר עשתה את כל התחבולות שבעולם, ולא הצליחה להכשילו, ועל כך נאמר: "וימצא יוסף חן בעיניו" (בראשית לט, ד). רבותינו אמרו כי יוסף הצדיק הצליח, משום שהיה עושה בכל יום חשבון נפש.

כיום יצר הרע כובש את האדם על ידי שמכניס לכיסו מכשיר קטן שנקרא 'אייפון', ושם יש מראות אסורים ודברים חמורים ביותר. פעם ראיתי מכשיר כזה אצל כמה חסידים, ושאלתי אחד מהם: 'איך אתה מחזיק דבר כזה?' אמר לי: 'אצלנו בחסידות יושב בית דין, וכל אדם שזקוק למכשיר לצורך פרנסתו בא לבית דין, והם מאשרים לו באופן מבוקר לפי צרכיו'.

שמחתי בזה שלפחות אינם מפקירים את עצמם ויש עליהם פיקוח. אדם שלוקח מכשיר כזה ללא 'פיקוח', עלול לרדת לדיוטה תחתונה. יצר הרע כובש אותו, וזו בעיה גדולה. צריך פיקוח גדול מאוד.

הבל על הדמעות...תחטוף!

הכלל הוא, שאם יצר הרע חוטף ממך, גם אתה תחטוף ממנו! אל תעזוב, חטוף מצוות ומעשים טובים, כמאמר החכמים: 'חטוף ואכול, חטוף ושתה' (עירובין נד, א).

מעשה בילד יתום ועני, שאימו הייתה מכינה לו בכל יום לביבות וכעכים כדי שימכור אותם בשוק, וכך יהיה להם כסף לקנות לחם וחלב. הילד היה יושב בשוק עם מגש גדול ומציג את מרכולתו. יום אחד בא גוי אחד, התווכח איתו ובעט במגש. כל הסחורה התפזרה על הרצפה. הילד החל לבכות, בעוד גויים אחרים באו וחטפו את הכעכים מהרצפה.

עבר שם אדם אחד ואמר לילד: 'מה יעזור לך שאתה בוכה? גם אתה תחטוף מהרצפה! מה שאתה יכול לקחת - קח'. כך גם בעבודת השם: יצר הרע לקח ממך? אל תתייאש ותגיד שהכל נגמר. גם אתה תחטוף מה שאתה יכול.

דיון הבנים על ראש אביהם

מיד "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר" (ישעיהו לח, ב), 'מלמד שהתפלל מקירות ליבו', ואז הוסיפו לו חמש עשרה שנה.

אמר חזקיהו לישעיהו הנביא: 'תביא את בתך, הזכות שלי והזכות שלך יגנו, וכך נצליח לעמוד ואולי יהיו ילדים טובים'. וכך היה.

נשא אותה והביא שני בנים.

יום אחד היה לוקח אותם לבית המדרש כשהוא מרכיב אותם על כתפיו. למלכי בית דוד היה חריץ בראש, שהיה מותאם לכתר המיוחד שלהם.

אמר אחד הבנים לשני: 'אתה רואה? בוא נשים את הראש של אבא לעבודה זרה! איזה ראש טוב, כבר יש לנו איפה לשים בחריץ את הגחלים ואת הבנוין, ונראה איך נסדר את זה'.

רק שמע זאת חזקיהו המלך, אמר: כאלה רשעים אתם! והוריד את שניהם והטיח אותם בקרקע. רבשקה מת, ומנשה שרד.

תשובה, אפילו של רשע מתקבלת

מנשה הרשע ומלך חמישים ושתים שנה, והיה רשע מרושע. 'העמיד צלם בהיכל', והיה מוחק שמות 'אזכרות' בספר תורה ושם במקומם שמות של עבודה זרה, ועשה דברים נוראים.

כשתפס אותו מלך בבל לאחר שמרד בו, הביא אותו בנחישותיים לבבל, לקחו דוד גדול, הבעירו מתחתיו אש ושרפו אותו בפנים.

התחיל מנשה להסתובב ולצעוק: 'אלוהי עמון! אלוהי מואב! אלוהי בר מינן!', אך אף אחד לא ענה לו...

אמר מנשה: 'אני שמעתי מאבא: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקלו" (דברים ד, ל). אני חוזר בתשובה! אם יש אותך בשמיים - תציל אותי, ואם לאו - אתה כמו כולם'. אמר מילים חזקות, והתפילה הזו זועזעה את כל העולמות. כל המלאכים סגרו את חלונות התפילה, ואמרו לפני הקדוש ברוך הוא: 'אנחנו לא מסכימים לקבל את תשובתו'!

מה עשה הקדוש ברוך הוא? חתר חתירה מתחת לכיסא

אין מושג של... 'אין תשובה'

ראינו דבר פלא פלאות אצל חזקיהו המלך. בא אליו הנביא ואמר לו: "כה אמר ה' צבאות: צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה" (ישעיהו לח, א) - מות אתה בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא. אמר לו חזקיהו: 'איך אתה מדבר ככה, חס ושלום?'.

אמר לו הנביא: 'כך אמר הקדוש ברוך הוא'. שאל אותו: 'למה?'. אמר לו: 'בגלל שלא נשאת אישה ולא קיימת את המצווה הראשונה בתורה של פריה ורביה. למה לא לקחת אישה להביא ילדים?'.

אמר לו חזקיהו: 'בגלל שראיתי ברוח הקודש שיצאו ממני בנים שאינם הגונים, שיעשו צער גדול לקדוש ברוך הוא. לא בגללי אני לא רוצה, אלא בגלל שראיתי שיכעיסו את השם יתברך. אני אוהב את הקדוש ברוך הוא ולא רוצה שיצער אותי'.

אמר לו הנביא: 'בהדי דכבשי דרחמנא למה לך? מה שמוטל עליך לעשות, אתה צריך לעשות. למה לא נשאת אישה? בגלל זה נגזר עליך!'.

שאל חזקיהו: 'מה אעשה עכשיו?'. אמר לו הנביא: 'אין מה לעשות'. אמר לו חזקיהו: 'טוב, אני עושה תשובה. לא ידעתי, ואילו הייתי יודע שזה המצב לא הייתי עושה דבר כזה, אז אני אעשה תשובה'.

אמר לו הנביא: 'אין מה לעשות, כבר הכל חתום ונגזר, מת אתה בעולם הזה ולא תחיה לעולם הבא'.

אמר לו חזקיהו: 'בן אמוץ כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא: אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתייאש מן הרחמים'. ננצח את היצר הרע ונעשה מה שצריך, מה פתאום להתייאש?!

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תח"י
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבדיאות
ושובע שמחות אמן

תיקון הנפטרים
למסירת שמות לתיקון הנפטרים
הנערך בכל ערב ראש חודש

שלושה 03.5520004 7

משולחן המלך

ועבר על פשע" (מיכה ז, יח) למי נושא עוון? למי שעובר על פשע. וזהו אחד עורכי הדין הטובים ביותר ליום הדין הגדול והנורא: כשאדם מעביר על מידותיו.

הגמרא מספרת שפעם לא ירדו גשמים ועשו תענית ותפילה, ירד רבי אליעזר לפני התיבה ולא נענה. ירד רבי עקיבא, ומיד נענה וירדו גשמים. יצאה בת קול ואמרה: 'לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו וזה אינו מעביר על מידותיו'.

וכי רבי אליעזר לא מעביר על מידותיו, איך אפשר לומר כך? אלא מסבירים רבותינו: בוודאי שרבי אליעזר מעביר על מידותיו ולא הייתה לו שום תביעה אישית, אך מכיוון שהיה מתלמיד בית שמאי, ומידתם היא מידת הדין הקפדנית והמחמירה בהלכה, ואילו רבי עקיבא היה מתלמיד בית הלל שהיו פשרנים ומעבירים - דנים את האדם מידה כנגד מידה: אם אתה מקפיד, מקפידים עמך. ואם אתה מעביר, מעבירים לך.

הזכות שעמדה לרב הונא

הגמרא במסכת ראש השנה (יז, א) מספרת על רב הונא שחלה והיה במצב קשה מאוד. בא רב פפא לבקרו. רב פפא היה בקי ברפואה, וראה שרגעיו של רב הונא ספורים. אמר לבני הבית: 'תכינו לו צידה לדרך, תכינו תכריכים ותקראו לחברה קדישא, אין מה לעשות'. רב הונא כבר נפטר כביכול והיה בעולמות העליונים, אך בסופו של דבר הבריא וקם מחוליו.

חייתה זו בושה גדולה לרב פפא. כיצד אמר לכולם שהוא הולך למות? ראה רב הונא שרב פפא מתבייש, אמר לו: 'באמת צדקת, נגזרה עליי מיתה ועליתי לבית דין של מעלה, אבל אמרו בשמיים: הואיל ורב הונא מעביר על מידותיו - אל תמדדו עימו בדין ולא תדקדקו איתו, תנו לו עוד לחיות!'.
אמר רב אחא בר חנינא: אליה וקוץ בה, 'לשאירת נחלתו' ולא לכל נחלתו. למי נושא עוון? למי שמשים עצמו כשיריים, שאינו מחשיב את עצמו. כשאדם מעביר על מידותיו, מן השמיים מרחמים עליו. כשאדם יכול להקפיד כי חברו פגע בו, והוא בכל זאת מעביר על המידות - זהו כוח עצום!

מוסדות המיש"ר תכב"ץ
פרנס יום

היום יום חגיגי ב' באב ו'תשפ"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

יקירך פלוני

הוקדש ע"י ה'ה' פלוני אלמוני ה"י וי"ו שיוספה לשמחה ברכה הצלחה פרנסה טובה ובשפע, נחת ושקמה בריאות איתנה, אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים וכל מילי רמיטב אמן.

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ₪ חד פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

הכבוד - עשה מנהרה וקרא למנושה, אמר לו: 'בוא, בוא פה', וקיבל אותו בתשובה. ואז השתנה מזלו, והוא ביער, שיבר וקיטץ את כל העבודה זרה. וכך היה משבח לקדוש ברוך הוא. אנו רואים שצריך כוחות גדולים כדי שנתגבר על היצר הרע, "כי תצא למלחמה על איבך".

המלחמה מתחילה מלמעלה

כך צריך גם בכוחות הרוחניים וגם בגשמיים. כשירדים למלחמה, צריך לדעת את תכסיסי המלחמה. אם תלך פנים אל פנים, יהיו הרוגים מפה והרוגים מפה. הכי טוב זה ללכת "על איבך" - מהשמיים, עם מטוסים. בשביל לנצח למטה, צריך קודם כל לנצח את האויב למעלה.

אתם חושבים שסתם הצבא יכול להיכנס לאירן ולשוט למעלה? קודם כל החכמים הכניעו את השר של האויב למעלה, הורידו אותו, ואז יכלו להיכנס בכוחה. בלי שתהיה קודם כל מלחמה למעלה, המלחמה למטה לא יכולה להצליח!

יצר הרע יש גם לצדיקים

אמר הקדוש ברוך הוא: 'בראתי יצר הרע, בראתי תורה תבלין' (קידושין ל:). הכוח שלנו להילחם בו הוא על ידי התורה. נלחמים נגדו באש, שנאמר: "הלוא כה דברי כאש נאם ה' (ירמיהו כג, כט); אם אבן הוא - נימוח, ואם ברזל הוא - מתפוצץ. לכן כתוב: "ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שבינו" (דברים כא, א). מהו "ושבית שבינו"? היצר הרע מפתה את האדם, חוטף את ניצוצות הקדושה, ומכניס ניצוצות קדושה רבים אצלו בשבי, ואז מעכב את הגאולה. לכן "כי תצא למלחמה", ואז אתה שובה בשבי את אותו השבי שהוא שבה - את אותן הנשמות הקדושות וניצוצות הקדושה שהוא לקח, אתה לוקח בחזרה. כמו שאומר רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש על הפסוק: "תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גברתה" (משלי ל, כא-כג). היצר הרע הוא עבד, ופתאום הוא נהיה מלך. כמו אלה הישמעאלים שכולם היו עבדים ופתאום נהיו מלכים. היצר הרע מפתה את כולם ואינו מניח אפילו לצדיקים, ולכולם יש "כי תצא למלחמה".

אין ביטוח לשום אדם

כתוב בפרשה: "וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר ה"ו
ורעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת דשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

משולחן המלך

לאדם. יש לנו עכשיו מתנה גדולה מהשם יתברך, חודש כזה, חודש 'אלול'. יצר הרע רוצה חס ושלום לאבד לנו את המעלה הזו, ולכן הוא לא נותן לאדם להיות בנחת. אנחנו צריכים לנצל את הזמן הזה בשביל לעשות הכל בנחת, בשלווה ובשמחה, ובעזרת השם לעבוד על עצמנו, לעבוד על המידות ולא לכעוס.

כשאדם קם בבוקר, יעשה חשבון נפש: מה קורה איתי? וכן לפני שילך לישון, יעשה חשבון נפש. יאמר 'קמתי היום, מה אעשה היום?' 'איך אני עובד את השם היום?' 'מה אני משתלל לעשות היום?', ואם אדם ילך בדרך הזאת, יהיה לו חודש 'אלול' טוב.

הפסדתי הכל ד'ק' לא את השמחה

היה רבי יחיאל מיכל מזלטשוב, שקיבל בירושה מאבותיו זוג תפילין קדושות. היו מוכנים לתת לו על התפילין הללו ממון רב, אך הוא לא הסכים למכור אותן בשום אופן בעולם, אף שלא היה לו מה לאכול.

אשתו אמרה לו כמה וכמה פעמים: "תמכור את התפילין, יש לנו עשרה ילדים, אתה יכול לקנות בזה עשרה בתים. לנו אין בית, תקנה בית לילדים ובית לנו, וגם תקנה תפילין מהודרות אחרות. יהיה לנו כסף ויהיה לנו פרנסה טובה". אך הוא בשום אופן לא הסכים לכך.

שנה אחת בהגיע חג ה'סוכות', לא היו אתרוגים בכל העיר. רבי יחיאל מיכל היה אוהב מאוד את מצוות ארבעת המינים והאתרוג, אך אתרוג אחד לא היה בנמצא. ידעו אנשי העיר שהרב אוהב מאוד אתרוגים. בא אדם אחד מבחון והביא אתרוג יפהפה והדור.

ראה הרב את האתרוג ושאל אותו: "כמה זה עולה?" אמר לו אותו אדם: "אני רוצה את התפילין שלך. אם אתה מוכן, תן לי את התפילין בעבור האתרוג". לאחר משא ומתן, הסכים הרב ונתן לו את התפילין היקרות בעבור האתרוג, והיה הרב רוקד בשמחה. בא הרב לביתו בשמחה גדולה. אמרה לו אשתו: 'מאיפה האתרוג?' אמר לה: 'קניתי'. שאלה: 'מאיפה היה לך כסף?' השיב לה: 'מהתפילין, נתתי את התפילין בעבור האתרוג'.

מרוב כעס, לקחה אשתו את האתרוג, זרקה אותו ופסלה אותו...

אמרה לו: "אמרתי לך שניקח על זה כסף ונקנה עשרה בתים, ואתה הלכת ונתת את זה בשביל אתרוג?!" פסלה לו את האתרוג. והנה התחיל הרב לרקוד. אמרו לו: "על מה אתה רוקד?" אמר להם: "תראו, התפילין הלכו, האתרוג נפסל, ואם גם אכעס, נמצא שיצר הרע ניצח אותי יצר הרע לא יצליח עליי בשום אופן בעולם!"

קל להגייד זאת, אך לקיים דבר כזה - צריך כוח רב. לכן הוא נקרא רבי יחיאל מיכל 'המגייד מזלטשוב', כי זה אינו

למות, העיקר לעבוד על המידות

סיפרתי לכם פעם על אבנר בן נר, איזה גיבור הוא היה. הוא היה שר הצבא של שאול המלך. כשנפטר שאול, הלך אבנר והמליך את 'איש בוש' בן שאול. דוד המלך מלך על יהודה בחברון, ואיש בוש' מלך על שאר השבטים. אבנר בן נר היה גיבור גדול מאוד. אמרו חז"ל שהיה כל כך גיבור, שאילו היה לעולם ידית - היה יכול לזעזע ולהזיז את העולם כולו.

כשדוד המלך לקח את החנית של שאול, הוא הגיע כדי להראות לשאול שהוא אינו רודף אותו, שהיה יכול להרוג אותו ולא הרג. כשהגיע דוד לשם, אבנר בן נר היה ישן, ודוד עבר בשקט בין רגליו. בדיוק אז זקף אבנר את רגליו באמצע השינה, ורגלו של דוד נלכדה ולא יכול היה להזיזה. מה עשה דוד? התפלל לקדוש ברוך הוא, נזדמן יתוש ועקץ את אבנר, פתח אבנר את רגליו ודוד ברח.

אחר כך, כשאיש בוש' בא בעלילות על אבנר, הלך אבנר ועשה שלום עם דוד, והבטיח לסייע לו בביסוס המלוכה.

אמר אבנר: 'רציתי לעשות חסד עם אדוני שאול ולהמליך את בנו, אך הוא אינו הולך בדרכים טובות, ולכן כך בחר השם'.

שמע זאת יואב בן צרויה, שר הצבא של דוד, והיה לו כעס גדול על אבנר מפני שהרג את עשהאל אחיו. עשהאל רדף אחרי אבנר, ואבנר היכה אותו באחוריו בחרב והרגו.

כשיואב בא להרוג את אבנר, אבנר ידע שעוד רגע הוא נפטר, והיה לו כוח לקחת את יואב בין ידיו ולמחוץ אותו לגמרי. אמרו לו חכמי ישראל: 'אבנר, אם אתה תהרוג אותו - לא יהיה שר צבא לישראל!'. שיחרר אותו אבנר ויואב הרג אותו. מי יכול לעשות דבר כזה? אדם שמתגבר על המידות שלו! אין דבר גדול מזה.

להפוך את אלול לטוב יותר

הימים הללו הם כמו ימי מלחמה, מלחמת יצר הטוב ביצר הרע. אנו צריכים להבין מדוע בכל רגע ורגע יצר הרע אורב

צדיק באמונתו יחיה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א
מאבירי המוסדות

למה לחכות לייסורים בשביל להתעורר

רואים דבר זה ביום יום שעם ישראל פתאום בצרה כל עם ישראל לוקחים קבלות, עושים קווים מיוחדים לצניעות, וכדומה, אולם אם נתבונן מפני מה באים צרות לעם ישראל, מפני מה זה אלפיים שנה אנו בגלות? שנה רודפת שנה ויהודים נהרגים בדם קר, תאונות כל יום, המחלה הנוראה המכלה עם רב, כמה נפטרים יש ביום, כמה ילדים לא בריאים, כמה גירושין, עד מתי? כמה כבר אפשר? השאלה הזאת מופנית אלינו אנו מרימים לשאול את עצמינו מתי נתעורר? מתי נתחיל לקחת את המושכות בידים ולהבין שכל המאורעות הקורות לנו ביום יום, מעשינו הם אלה שגרמו לצרות הללו לקרוא, אם אדם ישאל מה זה קשור אלי מה שקורה עכשיו להודי בתל אביב? או מה קשור למעשים שלי יהודי שנרצח בשטחים? הגמ' (יומא פז:) עונה על כך "בשביל יחיד שעשה תשובה מוחלים לו ולכל העולם כולו". כמה חזק הכוח של יחיד, שבוה שהוא מתחזק בביתו זה משפיע על כל כדור הארץ, מכאן נלמד כמה אחריות רבה מוטלת עלינו, ולא לחכות לחטוף מכות בשביל להתעורר והרי בידינו להתעורר קודם ולמנוע מאסון זה לקרות. היה פעם יהודי במגדל גודר שחקים משרדו היה ממוקם בקומה שלוש, והיה הפסקת חשמל בכל הבניין, אותו אדם ניסה לפתוח את דלתו ולהימלט אך לא הצליח כיוון שדלתו הייתה חשמלית, פתח את החלון וניסה לזעוק שיביאו לעזור לו, מפני שלא ידע כמה זמן יהיה תקוע שמה, ולא היה לו פלאפון זמין, אך לשווא אין קול ואין עונה, חשב על עצה, התחיל לזרוק לכיוון מטה שטרות של מאה דולר בתקווה שירימו את הראש לראות מי הוא המחלק כסף, אך כל אדם שעבר וקיבל על ראשו שטר של מאה דולר שמח מאוד על המציאה ולא היה את הראש לראות מי הוא הזורק את השטרות, אט אט נגמרו לו השטרות, חיפש מה לזרוק ומצא אבנים וכיוצא. זרק סלע קטן נפל לאדם על הראש, ישר אדם זה הרים את הראש לראות מי הוא זה אשר משליך אבנים מלמעלה, והזמין משטרה, וכתוצאה מזה עלו אליו ושיחררו אותו ממשרדו, כך גם אנו, השם יתברך כל כך מטיב עינינו עד אין סוף, אך מחכה מאיתנו שנים את הראש ונראה מי הוא הנותן לנו את כל המתנות הללו, אך השם יתברך לא מקבל תגובה מאיתנו, עד שהוא משליך עלינו איזה אבן קטנה, דהיינו איזה ניסיון לפיגוע או איזה חשש למחלה והאדם רץ מבדיקות לבדיקות, כל זה כדי לעורר שיבתנון מי הוא אמר ויהי, אך אם האדם למרות כל זה איננו מרים את הראש להתבונן מהי מגמתו בזה העולם החורף, נותן השם יתברך מכה יותר כבדה, מחלה באמת או פיגוע אמיתי, אבל למה לחכות לכל זה, ורק אז להרים את הראש, יש לנו עכשיו ימים כל כך מתוקים ימים של חודש הרחמים והסליחות ימים שכל הגזירות תלויות ועומדות, ובידינו לשנות הכול, על כן אנו צריכים להתעורר ולקחת את המושכות בידנו,

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להצטרפות במייל: << להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

משולחן המלך

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התנהגות ורחמים בדרכי התעלות "מפידות טובות" והנהגות דרך ארץ מאת הרב משה אהרן זאראץ שליט"א מאגרי המיסדות

פתחו לי פתח

בכל דבר האדם צריך שהקב"ה יהיה בעזרו, ובלעדיו כלום לא אפשרי.

מה שמוטל על האדם הוא להתפלל, ולרצות, ולא פחות להשתדל, לקפוץ למים וה' יעזור. והוא בכל דבר ובעיקר ברוחניות.

ולעניינו זמנים אלו שאנו נמצאים בהם, זמני רחמים וסליחות, זמנים שבהם ביותר עלינו לפשפש במעשינו לראות מה המעשים אשר ישרים ונאים ובהם להמשיך ולהתחזק, ומהם המעשים שאינם ראויים שאנו טועים בהם, ומהם לברוח ולהשתדל לתקנם ביותר.

ובמעשים הטובים שעלינו להתמיד, עלינו מוטלת החובה לבחונם, אם יש בהם כוונות לא רצויות וגם שהמעשים הטובים עצמם יהיו כמה שיותר זכים וטהורים [וכידוע אלו דברי ה"מסילת ישרים" לפשפש ולמשמש, והוא כל השנה וביותר בימים אלו].

לפעמים יש לאדם קושי מסוים, והוא חושב שהדבר גדול עליו, האם אני יכול? האם אני מסוגל? זה יכול להיות הרגל רע שהאדם רוצה לעקור, ולהיפך מטרם ושאיפה רוחנית שהאדם שואף אליה וחולם עליה שנים ואומר הוא לעצמו 'זה לא אפשרי, זה קשה מדי'.

על האדם לדעת שעליו מוטלת ההשתדלות וכשהוא יתחיל ויתאמץ הקב"ה יעזור לו, ויפתח לו את הדרך העולה במסילה בית אל.

וכבר אמרו חז"ל (שיר השירים רבה, פ"ה, פ"ב) על הפסוק: "אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק, פתחי לי אחותי, רעיתי, יונתי, תמתי, שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה".

רבי ייסא אמר: אמר הקב"ה לישראל: בני, פתחו לי פתח אחד של תשובה - כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות בו.

ומובא במסכת יומא (ל"ט, ע"א) תנו רבנן, "והתקדשתם, והייתם קדושים", אדם מקדש עצמו מעט - מקדשין אותו הרבה, מלמטה - מקדשין אותו מלמעלה, בעולם הזה - מקדשין אותו בעולם הבא.

וביותר בהקשר לפרשתנו - כי תצא, "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך", דרשו רבותינו פסוק זה על מלחמת היצר הרע - המלחמה האמיתית.

"כי תצא למלחמה על אויבך" - כאשר תצא להילחם ביצר הרע, "ונתנו ה' אלהיך בידך" - ה' יתן לך להכניעו, אבל עליך מוטלת החובה לצאת ולהילחם, והתורה מבטיחה לך: אתה תנצח.

אל תשכח עליך החובה להילחם, ובע"ה אתה תנצח!

כשהגיע הילד לגיל חמש עשרה, נשרפה כל העיירה. הבתים היו מעץ והכל נשרף, וגם ביתו של העשיר נשרף. העשיר נשאר עשיר כי היו לו נכסים במקומות אחרים, אך אנשי העיירה רצו לבנות את העיר מחדש ונזקקו לערבות בנקאית של שלושה מיליון דולר, וזה היה הון עתק בזמנם. קרא הרב לעשיר ואמר לו: 'תהיה ערב בעבור בניית העיר, ואני מבטיח לך שתוך שלושים שנה יוחזר לך כל הכסף'. העשיר חתם ערבות והעיירה נבנתה.

כשהגיע הבן לגיל עשרים, רצו ההורים שיכנס לעבוד בעסק המשפחתי. הבן נכנס לעבוד, ובחלוף הזמן מונה למנהל. יום אחד אמר לאביו: 'תחתום לי שכל המפעל והנכסים עוברים על שמי, ואני אדאג לך'. האם לחצה על האב לחתום, והאב חתם. משהועבר הרכוש על שמו, החל הבן להתנהג באכזריות. תחילה גירש את אביו מהמשרד, ולאחר מכן בא ואמר להוריו: 'אני רוצה לגור בוילה שלכם, תעברו אתם לבית קטן יותר'. הבן לקח את כל הכסף ואת הבית, והשאיר את הוריו בחוסר כל. בא העשיר בבכי לרב. אמר לו הרב: 'הזהרתי אותך על חינוך הבן. אך דע, שערבות שלושת המיליונים שנתת בשעתה - אנשי העיר כבר החזירו לי את הכסף. כעת אבקש מהבנק שישלח לך מכתב התראה על 'עיקול הנכסים' בגלל הערבות. הבן יחשוב שהכל עוקל, ואני אשמור לך את כספך בצד'. וכך היה.

יום אחד הגיעו לבית 'הוצאה לפועל' ולקחו את הבית ואת כל הנכסים מהבן, והבן הזה בכה והלך לרב לשאול מה עושים. הרב אמר לו 'אין מה לעשות, אביך היה ערב ולא יכל לשלם, ולכן כל הנכסים מעוקלים'. ואכן, לקחו לו את כל המסעדות והכרמים וכל הרכוש, ובעצם הכל הלך אל האבא כשהילד לא יודע מהדבר.

הנה רואים, מתוך שלא חינוכו את הילד לתורה ולמידות, יצא ילד כפוי טובה. אדם צריך להזהר מאוד בחינוך ילדיו. אני גם כן מכיר אחד שנתן לבן את כל ממנו, היה בתחילה נותן לו למכור בחנות, ובסוף הגיע לכך שכל הכסף היה אצל הילד ולאבא בקושי היה משכורת, והיה בוכה ובוכה, והיום הוא כבר לא יכול לזוז מרוב הצער. לקח לו הכל וגם את הבית של האבא מכר. כזה רמאי... אני התחננתי אליו אל האבא הזה שלא יעשה דבר כזה, אך זה מה שקרה בסוף.

דבר של מה בכך. רבי יוסף וולטוך היה חותם את שמו: 'רבי יוסף וולטוך, נכד רבי יחיאל מיכל מזלשטוב'.

לא להשתמש בכתרה של תורה

מעשה ברב סעדיה גאון, פעם הוא והשמש שלו התארחו באיזה מקום, וכיבדו אותם מאוד במהלך השבת. לאחר השבת נגנבו לבעל הבית כלים יקרים, והוא חשד ברב סעדיה גאון ובשמש.

רב סעדיה גאון אמר לשמשו: בשום אופן אל תגלה מי אני.

בעל הבית רדף אחריהם, תפס את רב סעדיה גאון ואמר לו: תביא את מה שגנבת. אמר לו: 'לא גנבתי'. אמר לו: תביא את מה שגנבת. אמר לו: 'לא גנבתי'. אמרו לו: לא היו אצלנו אורחים אחרים, רק לכם עשינו כזה כבוד וכך אתה עושה?!

התחילו להכות את רב סעדיה גאון מכות נמרצות. השמש לא יכול היה לסבול את הצער ואמר: 'כבוד הרב, אני אגלה להם'.

חשבו האנשים שהשמש מתכוון לגלות איפה הגניבה, והרב אמר לו: 'אל תגלה!'.

נעשה נס, ובדיוק רצו מן הבית והודיעו שמצאו את הכסף והכלים.

תראה מה זה: רב סעדיה גאון הסכים לקבל את כל המכות, והעיקר שלא להתגאות ולא להשתמש בכתרה של תורה!

אנו צריכים להשתמר מאוד מאוד מהיצר הרע, והשם יעזור לנו להתגבר עליו וללכת בדרכים טובות, אמן.

חינוך הילדים על פי התורה גורם לרוגע ונחת

בעיקר צריך האדם לדאוג לחינוך ילדיו. הרב שלום שברדון ע"ה היה מספר מעשה שהיה.

בעיירה אחת התגורר עשיר גדול, מיליונר אגדי שהיו לו שדות, כרמים ואוניות. היה לו בן יחיד, ובוודאי רצה לחנכו בדרכי התורה ולהכניסו לתלמוד תורה. אך אשתו לא הלכה בדיוק בדרך השם, ואמרה לו: 'הילד הגיע לגיל חמש, עוד מעט צריך להכניסו לבית ספר כללי שילמד מקצוע. מחר נהיה זקנים, מי יפרנס אותנו?'.

אמר לה בעלה: 'מה חסר לך? יש לנו שדות, כרמים, בתים ואוניות. הקדוש ברוך הוא מפרנס אותנו, מה שנתן לנו עד היום ייתן לנו גם הלאה'. אך היא לא הסכימה. בסופו של דבר ניצחה אשתו, והילד לא למד בתלמוד תורה.

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ג, ד, ה, כישיבת המיישר' רח' אורט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שנים אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

שותיה קלה וחמה
לדורות הלומדים

זוהר על הפרשה

האויב הגדול הוא היצר הרע והמלחמה כנגדו זה עסק התורה

(זוהר חדש כי תצא דף עב ע"א) **כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ, דָּא אִיחֻו יִצְרֵה דְרַע וְהוּא יִצְה"ר. דְּאַנְן צְרִיכִין לְמַפֵּק לְקַבְלִיה בְּמִלִּין דְּאוֹרֵייתָא וּלְקַטְרָגָא לִיה שְׁאֲנַחְנו צְרִיכִים לְצַאת כְּנִגְדוּ בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וּלְלַחֹם בּו ע"י לִימוּד הַתּוֹרָה כְּמ"ש (קִדּוּשִׁין ל ע"ב) בְּרַאשֵׁי יִצְה"ר בְּרַאשֵׁי לֹו תוֹרָה תְּבָלִין, וְכִדְרִין יִתְמַסֵּר בִּידָא דְכֹר נֶשׁ כְּמָה דְאַתְמָה, וְנִתְּנו ה' אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וְשִׁבִּית שְׂבִי' וְאוֹ יִצְה"ר יִמְסֹר בִּידוֹ שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְנִתְּנו ה' אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וְאוֹ תִּזְכֶּה שְׁכַל מָה שֶׁשִּׁבְּתָה וְחִפְּתָה הִצְה"ר בְּעוֹנוֹתֶיךָ, עֵתָה תִּקַּח מִמֶּנּוּ בַּחֲזָרָה.**

ר' שמעון מתאונן שהיצר הרע מושל על היצר הטוב

אִמְר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְוִי עַל דָּא, וְוִי עַל דָּא, (מְשַׁלִּי ל כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְנִבֵּל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם. דְּהָא יִצְרֵה הַטּוֹב אֲשֶׁתְּבֹאֵי בִידֵיהּ, וְאִיחֻו מִלֶּךְ עֲלִיהּ אר"ש אוֹי עַל זֶה אוֹי עַל זֶה שֶׁהִיצָה"ר שְׁהוּא עֶבֶד מוֹלֵךְ עֲלֵינוּ וְהוּא לֹא רָאוּי כָּלֵל לְמַלְכוּת, וְאִישׁ נְבוֹזָה וְעֹשִׂיר כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם שֶׁהִרִי יִצְרֵה הַטּוֹב נִשְׁבָּה בִּידוֹ שֶׁל הָעֶבֶד הִיצָה"ר וְהִיצָה"ר מוֹלֵךְ עֲלֵינוּ.

אשת יפת תואר היא הנשמה הנלחמת תמיד עם הסט"א

אִשְׁת יִפֶּת תּוֹאֵר, דָּא הִיא נִשְׁמַתָּא. כְּמָה דָּאֵת אִמְר, (שם לא ל) אִשְׁת יִרְאֵת ה' הִיא תִתְּהַלֵּל זֶה הִיא הַנִּשְׁמָה כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הַנִּשְׁמָה נִקְרָאת יִרְאֵת ה' אוֹתָהּ צִרִיךְ לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת. דְּהָא כָּבֵל יוֹמָא יוֹמָא, אֲנִין סִיעָה וּמִנְהִיגִין דְּנִשְׁמַתִּין, וְאַנְוִין סִיעָה וּמִנְהִיגִין דְּיִצְרֵה דְרַע שֶׁהִרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם אוֹתָם הַחֲבוּרוֹת וְהַמְּנַהֲיגִים שֶׁל הַנִּשְׁמֹת שֶׁהִם הִיצָה"ר וְהַמְּלָאכִים שֶׁעִמּוֹ, וְאוֹתָם חֲבוּרוֹת וּמְנַהֲיגִים שֶׁל הִיצֵר הָרַע וְהַמְּלָאכִים שֶׁעִמּוֹ, אֲנִין בְּקַטְרָגָא תְּרִידָא, מְקַטְרָגִין אֲלִין בְּאֲלִין, וְכָל שִׁיפִין דְּגוֹפָא בְּצִעְרָא בִּינִיחֻהּ, בֵּין נִשְׁמַתָּא וּבֵין יִצְרֵה דְרַע אֵלֶּה הַמְּנַהֲנוֹת שֶׁל צֶדֶק הַקְּדוּשָׁה וְצֶדֶק הַסֵּ"א נִלְחָמִים תְּמִיד אֵלֶּה בָּאֵלֶּה וְכָל הָאֲבָרִים שֶׁל הַגּוֹף בְּצִעְרֵיהֶם, בֵּין הַנִּשְׁמָה וּבֵין הִיצָה"ר.

ע"י התשובה מחזירים את הנשמה לטף

וְהִכָּאֲתָהּ אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ, דְּאַתְתִּירַכְתָּ מִתְּמָן, (שם ל

(כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבוּרָתָהּ. וְכִכֵּר אִיקִימָנָא מִלִּין וְתִבִּיא אֵת הַנִּשְׁמָה וְתַחֲזִיר אוֹתָהּ אֶל הַגּוֹף שֶׁנִּתְּגַרְשָׁה מִשָּׁם בְּעוֹנוֹתֶיךָ, וְעֵתָה שֶׁתַּחֲזוֹר בְּתוֹכָהּ תִּשׁוּבָה ה' שֶׁהִיא הַנִּשְׁמָה אֶל גּוֹפֶךָ וְגֵרָם שֶׁהִשְׁפַּחָה שֶׁהִיא הַקְּלִיפָה תִּירֶשׁ ח"ו אֵת גְּבוּרָתָהּ שֶׁהִיא הַנִּשְׁמָה וְכִכֵּר בִּיאָרְנוּ הַדְּבָרִים.

וְגִלְחָה אֵת רֹאשָׁהּ וּמָה שֶׁכְּתוּב וּגִלְחָה אֵת רֹאשָׁהּ כּוֹוֵנוֹ שֶׁתִּסְרִי מִהָרָאשׁ אֵת הַמַּחֲשָׁבוֹת הָרְעוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וְעֵשִׂית מַעֲקָה לַגֵּן, מַעֲקָה ר"ת ה' ה' ה' ה' ע"בִּירָה קִישִׁים מ'עִבְרִיה, וְעֵשִׂיתָ אֵת צִפְרִינָהּ הַצִּפּוּרִינִים שֶׁהֵן הַמּוֹתְרוֹת, דְּהֵינּוּ שֶׁתִּתְּרַחֵק מִן הַמּוֹתְרוֹת, וְתִרְכִּי מִהֵוּא זִוְהָמָה וְזִוְהָמָה דְּאִשְׁתִּיל בָּהּ נֶחֱשׁ וְתִסְתַּהֵר הַנִּשְׁמָה מֵאוֹתָהּ הַזִּוְהָמָה שֶׁהִטִּיל וְהַכְּנִים בָּהּ הַנֶּחֱשׁ.

וְהִסְדִּירָה אֵת שְׁמִלַת שְׂבִיָּה, מֵאַנְוִין כְּסוּ דְּמִסְאָכָא וְזִינִין בִּישִׁין, מִחוּכָא דְּעִגְלָא פ"י שֶׁתִּסְרִי הַנִּשְׁמָה מֵאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁל טוֹמָאָה וּמִינֵי בְּגָדִים סְרוּחִים שֶׁנִּתְּלַבְּשָׁה בָּהֶם הַנִּשְׁמָה ע"י חֲטָא הָעֵגֶל. דְּהָא בְּקִדְמִיתָא הוּיָא לָהּ לְבוּשֵׁי קוֹדֶשָׁא, דְּקַבְּלוּ בְּטוֹרָא דְּסִינִי. וְכִּי עֶבְרִי יֵת עִגְלָא, אֲעִדּוּ מִנִּיחֻהּ אֲנִין לְבוּשֵׁי יִקָּר שֶׁהִרִי בְּתַחֲלִילָה הִיוּ לַעַם יִשְׂרָאֵל מְלַבּוּשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁקִּבְּלוּ בָּהֶם סִינִי וְכֹאשֶׁר עֲשׂוּ אֵת הָעֵגֶל הוֹסִרוּ מֵהֶם אוֹתָם לְבוּשֵׁי כְבוֹד, דְּכִתְיִב שְׁנֵאמַר (שְׁמוֹת לז ז) וְיִתְּנֶעֱלֹו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת עֲרֵם מִהַר חוֹרֵב וּבְמִקוֹמָם תִּלְבָּשׁוּ בְּמַלְבוּשֵׁי טוֹמָאָה. וּמֵאֵז עֲלֵינוּ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת כְּדִי לְהִסְרִי אֵת הַבְּגָדִים הַצּוּאִים הַלָּלוּ.

חודש אלול הוא זמן של בכיה ותשובה

וּבִכְתָּהּ אֵת אִבֵּיהּ וְאֵת אִמָּהּ יִרַח יָמִים, דָּא הִיא יִרְחָא דְּאֵלּוּל וּבִכּוּכָה הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת לִפְנֵי הַקַּב"ה וְהַשְׁכִּינָה, חוֹדֶשׁ יָמִים עַל עוֹנוֹתֶיהָ זֶה חוֹדֶשׁ אֵלּוּל, דְּכִיָּה סְלִיק מִשָּׁה לְטוֹרָא, לְמַבְעֵי דְּרַחֲמִין קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִידִי הוּא, בְּגִין דִּישְׁתַּבֵּיךְ לִישְׁרָאֵל עַל דְּעִגְלָא שְׂבִי עֵלָּה מִשָּׁה לָהֶר סִינִי מ'ל' בָּאֵב אֲרַבְעִים יוֹם עַד יוֹהֲכ"פ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לִפְנֵי הַקַּב"ה (חֻכָּא) בְּשִׁבְלִי שִׁיכּוּפֶר לַעַם יִשְׂרָאֵל חֲטָא הָעֵגֶל, וְאוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אִמְר לֹו הַקַּב"ה סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ. וְכִגְרִין דָּא, וּבִכְתָּהּ אֵת אִבֵּיהּ וְאֵת אִמָּהּ יִרַח יָמִים, בְּגִין דְּגִלִּי עֲרִייתָא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידִי הוּא וְעֲרִייתָא דְּאוֹרֵייתָא וּבְשִׁבְלִי זֶה וּבִכְתָּהּ חוֹדֶשׁ יָמִים שֶׁל אֵלּוּל שְׁאֵז הוּא זְמַן הַתְּשׁוּבָה וְעַת רְצוֹן הַיּוֹת

שע"י החטאים מגלים את ערות הקב"ה שהוא ו"ק דו"א אביה של הנשמה, וערות התורה שבע"פ שהיא המלכות. כְּמָה דָּאֵת אִמְר, (ויקרא יח ז) עֲרוֹת אִבֶּיךָ וְעֲרוֹת אִמֶּךָ לֹא תִגְלֶה. וְעַל דָּא אִמְר דְּרַד (תְּהִלִּים קיט קלו), פְּלִגֵּי מִים יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא שְׁמַרְדּוּ תוֹרָתְךָ שְׁתֵּי תוֹרוֹת שֶׁכְּתוּב וּשְׁבַע"פ, אֵלֶּה הַלְכוֹת אַחֵר מִרְאָה עֵינֵיהֶם.

וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּחִיקִין מִמְּלָכָא כָּל הַהוּא זְמָנָא, עַד יוֹמָא דְּכַפּוּרִי, דְּנִחִית מִשָּׁה מִן טוֹרָא, וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִיתָא כָּל הַהוּא יוֹמָא וְהוּוּ עִם יִשְׂרָאֵל רַחוּקִים מִן הַקַּב"ה כָּל אוֹתוֹ הַזֶּמַן, מִרְאֵשׁ חוֹדֶשׁ אֵלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁאֵז יִרַד מִשָּׁה מִהַר סִינִי וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִית כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם. וְכִדְרִין אֲתַדְּבַק מְלָכָא בְּמִטְוִנִיתָא וְאוֹ הַתִּיחַד הַמֶּלֶךְ עִם הַמְּלָכָה. כְּמָה דָּאֵת אִמְר כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, וְאַחֲרֵי כֵן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָּהּ וְהִיָּתָה לְךָ לְאִשָּׁה שֶׁהוּא רִמּוֹז עַל הַיְחוּד הָעֲלִיוֹן.

כמה בני אדם אטומי לב ועיניהם סגורות שמפחדים מבני אדם ולא מפחדים מהקב"ה.

(בראשית סח ע"א) רַבִּי חִיָּיא פִּתַּח וְאָמַר (ירמיה כג, כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאִנִּי לֹא אֶדְאָנּוּ נָאִם יְהוָה. כְּמָה אֲנִין בְּנֵי נִשָּׂא אִשְׁמִי לְכָא וְסִתְּמִי עֵינֵינִי כְּמָה הֵם בְּנֵי הָאָדָם אִטּוּמִי לֵב וְסִתְּמִי עֵינֵינִי, דְּלֹא מִשְׁגִּיחִין וְלֹא יִדְעִין בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיחוֹן שֶׁל מִשְׁגִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים בְּכְבוֹד אֲדוֹנֵיהֶם, שֶׁמִּפְחָדִים מִבְּנֵי אָדָם וְלֹא מִפְחָדִים מִהַקַּב"ה, דְּכִתְיִב בִּיה שֶׁכְּתוּב בּו בְּקַב"ה (שם) חֲלוּא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אִנִּי מִלָּא. הִיד כְּעוֹן בְּנֵי נִשָּׂא לְאַסְתִּירָא מִחוּבִּיחֵיהּ וְאִם כֵּךְ אִיד רּוֹצִים בְּנֵי אָדָם לְהִסְתַּתֵּר מֵעוֹנוֹם וְאִמְרִי, וְאוֹמְרִים (ישעיה כט, טו) מִי דְּאֲנּוּ וּמִי דְּעֲנּוּ מִי רּוֹאֵה אוֹתָנוּ וּמִי יוֹדֵעַ מִמַּעֲשֵׂינוּ, וְגוֹרְמִים לְעַצְמָם לְדַרְדֵּר לְקַלִּיפָה. וְכִתְיִב, (שם) וְהָיָה כְּמַחֲשֶׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁהַחוּשׁ הוּא מְדוּר הַקְּלִיפָה. לֹאֵן יִתְטַמְּדוּן מִקְּמִיָּה לְהִיכֵן יִסְתַּתְּרוּ מִלְּפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ.

אם יסתיר איש במסתרים - משל למה הדבר דומה

לְמִלְכָּא דְּכִנָּה פְּלִטְרִין מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שְׁבִנָה אֲרַמּוֹן שֶׁהוּא עוֹלָם הָעֲלִיוֹן, וְעֶבֶד תַּחַת אֲרַעָא טְמִירִין פְּצִירִין וְעֵשָׂה תַּחַת הָאֲרַמּוֹן מִחְבּוּאִים וְחִפְּיוֹת. לְיוֹמִין מְקִדְדוּ בְּנֵי פְּלִטְרִין בְּמִלְכָּא לִימִים מְרַדּוּ בְּנֵי הָאֲרַמּוֹן בְּמֶלֶךְ, אֲסַחֵר עֲלִיחֵיהּ מִלְכָּא בְּגִיָּסוֹי (אַצְעֵר) הִקְפֵּי עֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ בְּחִילּוֹתָיו. מָה עֶבְרִי מִה עֲשׂו, עֲאֵלּוּ וְטַמְּרִדוּ גְרַמִּיחֵיהּ תַּחַת נֹקְבֵי פְּסִידִין נִכְסוּ וְהַטְּמִינוּ עַצְמָם תַּחַת הַמַּחְבּוּאוֹת וְהַחִפְּיוֹת. אִמְר מִלְכָּא אֲנָא עֶבְרִית לֹוֹן אִמְר הַמֶּלֶךְ אִנִּי עֲשִׂיתִי אֵת הַמַּחְבּוּאוֹת הַלָּלוּ וְאִנִּי מְכִיר כָּל מְקוֹם וּמְקוֹם, וּמִקְמָאִי אֲתוֹן כְּעֵאֵן לְאַתְמַטְרָא וּמִלְּפָנֵי אֲתָם רּוֹצִים לְהִסְתַּתֵּר, תְּרָא הוּא דְּכִתְיִב זֶה שֶׁכְּתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאִנִּי לֹא אֶדְאָנּוּ נָאִם יְהוָה. אֲנָא הוּא דְּעֶבְרִית נֹקְבֵי פְּסִידִין אִנִּי הוּא

זוהר על הפרשה

העולם, **ברא תשובה** שהיא בבינה העליונה. **אמר לה לתשובה** שהיא הבינה העליונה, **אנא בעינא למכרי בר נש בעלמא** אני רוצה לברוא אדם בעולם, **על מנת דכד יתובנו לך מחוביהון** כדי שכאשר יחזרו בתשובה אליך מעוונותיהם, **דתהוי זמינא למשבק חוביהון** שתהיי מוכנה ומזומנה לעזוב ולסלוח לעוונותיהם, **ולכפרא עליהו** ולכפר עליהם ולנקותם מעוונותיהם, וכמו שכתב הוזה"ק לקמן שהעוונות פוגמים במלכות, והתשובה היא בעולם הבינה במקום גבוה מאד, ולכן בכחה ללבן את העוונות כמ"ש (ישעיה א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. **ובכל שעתא ושעתא תשובה זמינא לגבי בני נשא** ובכל שעה ושעה התשובה מוכנה ומזומנת אצל בני האדם, **וכד בני נשא תיבינו מחוביהו** וכאשר בני האדם חוזרים ושבים מעוונותיהם, **האי תשובה תבת לגבי קודשא בריך הוא**, **וכפר על כלל** זו התשובה שהיא בעולם הבינה חוזרת אל הקב"ה והיא מכפרת על הכל, **ודינין אתכפין** והדינים נכפים ונכנעים, **ומתבסמן כלל** והוא מתמתקים כל הדינים, **וכד נש אתדכי מחוביהו** והאדם נטהר מעוונותיו, כי מושכים שפע ואור גדול מ"ג מדות של רחמים שמתגלים ע"י התשובה.

אימתי אתדכי בר נש מחוביהו ושואל, מתי נטהר האדם מעוונותיו בתשובה, **בשעתא דעאל בהאי תשובה כדקא חזי** בשעה שנכנס בואת התשובה שהיא הבינה אימתי עליונה כראוי, ואז היא מלבנת את כל העוונות, ועתה מובן מה פ"י ממעמקים, שהוא העומק הגדול של עולם התשובה, שהיא הבינה העליונה.

כשהאדם שב בתשובה מעומק לבו תשובתו מגיעה עד הבינה המטהרת את האדם

רבי יצחק אמר מה הוא ממעמקים פ"י דתב קמי מלכא עלאה כאשר שב בתשובה לפני המלך העליון, **יצלי** (דף ע"א) **צלותא מעומקא דלכא** ומתפלל התפילה מעומק הלב אז מתקבלת תפילתו ומטהרים עוונותיו, **הקרא הוא דכתיב** זהו שכתוב **ממעמקים קראתיך יהוה**.

רבי אבא אמר, **ממעמקים קראתיך יהוה**, **אתר גניז הוא לעילא**, והוא עמיקא דבידיא מקום גנוז הוא למעלה, והוא עומק הבאר שהוא היסוד דבינה, **ומהאי נפקין נחלין ומבועין לכל עיבר** וממנו מהיסוד דבינה יוצאים נחלים שהם חסדים, ונביעות שהן גבורות, לכל צד וקצה מהחג"ת נה"ם, **וההוא עמיקא דעמיקתא, אקרי תשובה** וזה העומק שבתוך העומק, כלומר יסוד דאבא שהוא חכמה, בתוך יסוד דאימא שהיא בינה, הוא הנקרא תשובה. **ומאן דכעי לאתבא ולא תדכא מחובי ומי שרוצה לשוב בתשובה ולהטהר מעוונותיו, בהאי עומקא אצטריך למקרי לקודשא בריך הוא בזה העומק צריך לקרא לקב"ה חזק חזק, שתפילתו תעלה לבינה העליונה, הקרא הוא דכתיב** זהו שכתוב **ממעמקים קראתיך יהוה**.

דאורייתא קדישא והרי ביארנו את הדבר שאי אפשר להינצל מהטומאה אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה. **דכתיב בראשיתא קדישא** כי כך נאמר על התורה הקדושה, **והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה אלהיכם** והיינו שע"י קדושת התורה ינצל האדם ויהיה גם כן קדוש.

לא לחינם הקב"ה נקרא אל רחום וחנון

(ח"ג דף סט ע"ב) **רבי יהודה פתח**, (תהלים קל, א) **שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה**. תנינו שנינו, **בשעתא דברא קודשא בריך הוא עלמא** בשעה שברא הקב"ה את העולם, **בעא למכרי בר נש** רצה לברוא את האדם שהוא המוכר שבברואים, ובשכילו נבראו כל העולמות העליונים והתחתונים, **אמליך באורייתא** נתייעץ בתורה הקדושה, כי תכלית בריאת האדם היא כדי שיקיים האדם את התורה הקדושה, **אמרה קמיה אמרה לפניו התורה**, **תבעי למכרי האי בר נש** רוצה אתה לברוא את זה האדם, **זמין הוא למחטי קמד** עתיד הוא לחטוא לפניך בשוגג, **זמין הוא לארזא קמד** עתיד הוא להכעיס לפניך במזיד. **אי תעביד ליה כעובדאי** אם תעשה לו ותתנהג עמו כמעשיו, **הא עלמא לא יכיל למיקם קמד** הרי העולם לא יכול לעמוד לפניך, כי צריך להעניש את האדם ולא יהיה מי שיקיים וילמד את התורה ואז אין עולם, **כל שכן ההוא בר נש** כל שכן אותו אדם שהוא בעצמו חטא. **אמר ליה וכי למגנא אתקרינא** (שמות לד, ו) **אל רחום וחנון ארך אפים** אמר לה הקב"ה לתורה, וכי לחינם אני נקרא אל רחום וחנון וכו' כל זה כדי לרחם על בני, וע"י שמושכים אור גדול מ"ג מדות של רחמים מתבטלות הגזרות ואני מוחל לבני.

הקב"ה התנה עם התשובה שאם בני האדם יחטאו ויחזרו בתשובה תפתח להם את השערים לקבלם בתשובה

ועד לא ברא קודשא בריך הוא עלמא ועוד אמר רבי יהודה, עד שלא ברא הקב"ה את

שעשיתי את המכובאים והחפירות שאתם מתחבאים שם, **ועבדית חשוקא ונהורא** ועשיתי ובראתי חושך ואור, **ואתון הדין יכלין לאתמקרא קמאי** ואיך אתם יכולים להסתתר מפני ולעשות מעשיכם בסתר, וחושבים שאין אני יודע מכם.

אדם שחוטא וחושב להסתיר את עצמו, הקב"ה עושה בו דין בגלוי

תא חזי בא וראה, **כד בר נש חטי קמי מאריה** כאשר האדם חוטא לפני אדונו, **ואמשיך גרמיה לאתכסיא** וממשיך עצמו וחושב להתכסות ולהסתתר מהקב"ה אז **קדשא בריך הוא עביד ביה דינא באתגליא** הקב"ה עושה בו דין בגלוי.

אדם שמטהר את עצמו בתשובה הקב"ה מסתיר אותו כשיש חרון אף

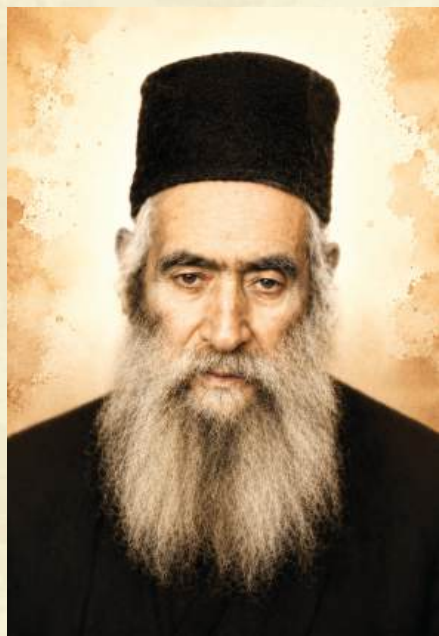
וכד בר נש אדכי גרמיה וכאשר האדם מטהר עצמו בתשובה ומעשים טובים, **קדשא בריך הוא בעי לאסתקא ליה דלא יתחזי ביום אף יהוה הקב"ה** רוצה להסתיר אותו שלא יראה ביום ששולט חרון אף ה'. **דודאי אבעי ליה לאינש** (דף סח ע"ב) **שבדאי ראויו** לו לאדם, **דלא יתחזי קמי מחבלא בר שריא על עלמא** **דלא יסתכל ביה** שלא יראה לפני המלאך המחבל כאשר הדין שורה על העולם כדי שלא יסתכל עליו וישלוט בו. **דהא כל אנון דיתחזיו קמיה אית ליה רשו לחבלא** שהרי כל אותם שנראים לפניו יש לו רשות לחבל בהם.

א"א להינצל מהיצר הרע אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה

(ח"ג דף עז ע"א) **ווי להו לבני נשא, דכלהו אטימין וסטימין עיינין, ולא ידעין, ולא שמעין, ולא משגיחין, הדין קיימין בעלמא** אוי להם לבני האדם שהם כולם אטומי לב וסתומי עינים שלא יודעים ע"י אבותיהם ולא שומעים ממוכיחיהם ולא מתבוננים מעצמם איך הם חיים וקיימים בעולם. **והא עיטא ואסנותא קמייחו, ולא מסתכלין** והרי העצה והרפואה נמצאת לפנייהם והם לא מתבוננים בה. **דהא לא יכלין בני נשא לאשתקבא, אלא בעיטא דאורייתא** כי הרי לא יכולים בני האדם להינצל מהיצר הרע ומכל דרכי הטומאה אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה. **דכתיב** שכתוב בפסוק, (דברים כג) **כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה** והיינו. **אשר לא יהיה טהור דייקא, מקרה לילה דייקא** שבדאי שע"י שהוא לא יהיה טהור מהרהורים רעים ביום אז ודאי יזדמן לו מקרה לילה כי הוא גרם את זה לעצמו, **והא אוקימנא מלי, בעיטא**

פתאום הסתובב רבינו לאחוריו ואמר: אברהם, אברהם, לא תעשה זאת!... (הסתובב ר' אפרים וירא כי אין איש... והתפלא על הדבר מאד.

כשהגיע לביתו, היה שם אחד מידידיו ר' יום טוב מצליח, שח לו ר' אפרים על דבר פלא הזה. כששמע כן הזדעזע מאד, ואמר לר' אפרים כי באותה שעה בדיוק, אחד ממקורבי רבינו ששמו אברהם, אכל אבטיח שהיה בו ארס של נחש, ורבינו התכוון להניעו מכך, אך נצחו אראלים...

רבי בן ציון חזן

בחלום אדבר בו

מעשה נורא שהיה עם רבינו יוסף חיים זצ"ל, אודות מו"ר ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל, ארע בשנת תש"א בערך. ר' יהודה סבל מפצע בידו השמאלית, שהכאיב לו ביותר. הוא הלך לשאול ברופאים, אך לא מצא מזור למכתו. ערב אחד, הפצע התנפח מאוד ורבי יהודה סבל כאבים עזים, אך נאלץ לחכות לבוקר, כדי שיוכל לטפל לרפואתו.

מצבת קבורתו של הבא"ח בבגדד

שרפי קודש

הגויים, ולהדליק לו נרות, ולגדור נדרים ונדרות בעד רפואתם.

"וגדול נס האחרון, כי ילד יהודי רך ויחיד, המחלה תקפתהו וניטל ממנו כח הדיבור ונתאלם לגמרי, וכששמעו קרוביו ענין הגוי הנזכר, לקחוהו אימו ואחותו והלכו להם על מקום קבורת רבינו זלה"ה, ושפכו שיחתם ודמעתם, ונשתטחו על קבורתו והעלו עפר על ראשו, ולא משו מן המקום הקדוש עד שנפתח פה הילד והתחיל לדבר". ע"כ.

כותרת

סיפר הרב אליהו כנוש ז"ל על חכם סלמאן אליהו, שבצעירותו, אחר שמילא כריסו בש"ס ופוסקים, החל ללמוד קבלה, ולמד בכוחות עצמו בכתבי האר"י עץ חיים ושמונה שערים, עד שהיה בקי בהם. וכשסיפרו לרבינו הגר"ח דבר זה לא האמין, וחשב שאולי קרא אותם בגירסא בעלמא ללא הבנה טובה.

יום אחד הזמין חכם סלמאן את רבינו לסעודת סיום, רבינו סירב כי לא היה דרכו לילך לסעודות אצל אחרים,

והפציר בו ואמר שזה סעודת מצוה. התחיל רבינו לדבר עמו בחכמת הקבלה וראה שהוא מלא וגדוש. ומחמת כן יצא רבינו מגדרו והגיע לסעודת הסיום, והיו נוכחים שם בסעודה כל גדולי בבל וחכמיה, ובראשם רבינו זיע"א. דרש לפניהם חכם סלמאן והתפלל כולם איך שמתחילה היו מואסים בו וחשבו שהוא רק קורא בספרים ועתה נוכחו לדעת כי הוא מלא וגדוש בכל מכל. ואמר להם רבינו הגר"ח באותו מעמד, כי נשמה קדושה כזאת לא באה לעולם זמן רב...

רוח הקודש

באחד הימים הלך חכם אפרים הכהן זצוק"ל עם רבינו ברחובה של עיר בשעות הצהרים,

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו של מרן הגאון המקובל חכם בנידו שמואל שליט"א על רבותיו חכמי ישראל שרפי הקודש ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

המשך מעשיות על רבינו יוסף חיים ה"בן איש חי" זצוק"ל

צדיקים במיתתו...

וכתב הגר"צ חזן: "מיום שנלב"ע רבינו זלה"ה, התחילו לילך ולהשתטח על מקום קבורתו רוב תושבי העיר - לערך חמישים אלף איש, בן פורת יוסף - בכל יום ערב שבת קודש.

וסיפר הגר"צ מעשה פלא בהקשר לזה, שכיוון שמקום קבורת רבינו זצ"ל היה סמוך לשכונת

הישמעאלים, המה ראו כן תמחו.

"התחילו השכנים הערבים להיות שואלים ודורשים על מה זה נוהרים המונים המונים בכל יום ערב שבת קודש, והשיבו להם כי פה נגנו ארון התורה, חכימא דיהודאי, איש האלוקים.

"גוי אחד, אכלתהו אש הקנאה, אש לא נופח, והיזד להקניט את היהודים לבזותם. הוא הרהיב עוז בנפשו, בתוך ריבוי עם הקודש אשר הפרידם, וקרב אל מצבת הקודש בכדי לבזותה. והנה, האומלל אחזתו רוח עוועים ונפל ארצה, ובאשר כרע שם נפל שדוד. אחזתו מרעהו, רעים רעועים, בראותם כל זה, הביאו לו חמור ויישאוהו עליו והוליכוהו לביתו, וסבל ג' ימים ייסורים קשים ומרים, וסוף כל סוף, המיטה שעלה עליה לא ירד ממנה. ויהי לאות לבני מרי, כן יאבדו כל אויבך ה'. ומהיום ההוא והלאה התחילו להוקירו ולכבדו גם

רבי יוסף ידיד הלוי זצוק"ל

בורך הגבר אשר יבטח בה'

רבי יוסף ידיד הלוי עלה לא"י מחאלב שבסוריה, ומיד התישב בירושלים.

התחיל במסירת מוסר שיעורי תורה,

אך הציבור לא הכיר את מעלתו הגדולה ולא

היתה לו פרנסה. פגש אותו ר' אברהם עדס זצ"ל

ואמר לו, "למה אתה חי בעניות גדולה כל כך? אני

מכיר שלושה יהודים עשירים מבניך. אני

אדבר אתם, והם יתמכו בך".

שמח הרב ידיד לשמע דבריו. לא עברו

'מים, וחזר אליו ר' אברהם עדס ואמר,

"העשיר הראשון נפטר. השני חזר

שרבי קדוש

בשנית גם שם

הגיע הבוקר. רבי יהודה הלך אל בית החולים

בלוויית אחיו, רבי עובדיה ז"ל, שם הזריקו לו זריקה,

והוא סבל ממנה סבל רב וזעק ממכאובים, אך

בחסדי ה' הפצע עבר אט אט, עד שהתרפא לגמרי.

באותו בוקר, פגש רבי יהושע את אימו של רבי

יהודה, ושאלה לשלום בנה. התפלאה האם הצדקת

ושאלתו מהיכן יודע זאת, שהרי רק

בשעות הערב הותקף רבי יהודה

בכאבים, ודבר מחלתו זאת לא

היה ידוע. רבי יהושע השתמט

מלענות לה על שאלתה, רק חזר

ושאל לשלום הרב. ותען לו, כי

אכן הוטב מצבו ושכנו כאביו,

אולם לא נודע אז מהיכן ידע רבי

יהושע את כל זאת.

את דבר החלום גילה רבי יהושע

לבנו הגאון ר' שלמה שהרבני,

שזה עתה נפטר לחיי העולם הבא

זצ"ל, ובקשו שלא יספר דבר זה

לאיש כל עוד הוא בחיים...

בעניין זה, שמענו שאמר רבי

יהושע זצ"ל על ראש הישיבה

רבי יהודה צדקה זצוק"ל, שהוא

ניצוץ מנשמת רבינו יוסף חיים,

כי הרי"ח הטוב, לא היה מלמד

לתלמידים גפ"ת, ובא זה עתה

בגלגול זה להעמיד דורות של

תלמידי חכמים גדולים בתורה

ויראת שמים וראשי ישיבות.

זכות רבינו הצילה

כאשר הפציץ הצבא הירדני, הרס והחריב ללא

חמלה בעת ההפגזות על ירושלים עיה"ק, ירדו

שלושה רבנים גדולים, ביניהם הגאון ר' בן ציון חזן

זצ"ל, להניף דגל לבן לאות כניעה ובקשה להפסקת

הלחימה. הירדנים לא הפסיקו, והמשיכו לירות

בהם, וניצל רבי בן ציון חזן בנס גדול. לאחר שהגיע

לביתו, סיפר שהיריות של הירדנים פגעו בגופו,

אלא שהרגיש אותם כמו צמר גפן. והוסיף, שכל

מה שניצל זה בזכות שהפיץ ברבים את תורת רבינו

זיע"א.

רבי יהודה צדקה

באותו הזמן, הגאון המקובל האלוף, חכם יהושע

שהרבני זצוק"ל, שהיה נוהג לישון בשעות הלילה

המוקדמות, כדי להחליף כח לעבודת ה' יתברך.

והנה, באותו ערב, ראה בחלומו את רבינו יוסף

חיים זיע"א, כשהוא לבוש בגדים שחורים ויושב על

הארץ, קורא אליו בתוקף ואומר לו: "מה לך נרדם?

חכם יהודה צדקה חולה! קום התפלל עליו לאלוהי

מרום, למען ישלח דברו וירפאהו..."

וייקץ רבי יהושע, והנה חלום. מיד קם ושם פעמיו

אל בית המדרש "שושנים לדוד". הוא פתח את

ההיכל, ושפך שיח אל בורא העולמים לרפואת

רבי יהודה צדקה. לאחר מכן הלך אל בית הכנסת

"משכיל אל דל", פתח את ההיכל והתפלל עליו

רבי יהושע שהרבני

רבי יוסף ידיד הלוי

לבוכרה, והשלישי אמר שעכשיו קשה

לו". אמר לו ר' יוסף ידיד, "על זה אומר דוד

המלך בתהילים, 'אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם

שאינו לו תשועה, תצא רוחו, ישוב לאדמתו, ביום

ההוא אבדו עשתונותיו'. העשיר הראשון

התקיים בו 'תצא רוחו', השני 'ישוב

לאדמתו' - חזר לבוכרה, והשלישי -

'ביום ההוא אבדו עשתונותיו', ואין

לו איך לעזור. עיקר הביטחון הוא רק

בקדוש ברוך הוא!"

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיושר

המשך הלכות מוקצה - סי' שח

מה דין בטוסטר או מצנח וכדו' ?

דעת הרב מרדכי אליהו להחשיבו כמוקצה מחמת גופו, אע"פ שהוא כלי כיון שלא שייך להשתמש בהם לעולם למלאכת היתר ממילא בשבת הם נחשבים ככלים שאין בהם שימוש וכאכן, אמנם דעת החולקים כיון שסו"ס הם כלים דינם ככלי שמלאכתו לאיסור, [ורק באופן אינם יקרים מאוד שאז דינם כמוקצה מחמת חסרון כוונת].

מה דין פלאפון ?

יש לחלק בין סוגי הפלאפונים: אם הוא מכשיר יקר שנוהרים שלא להניחו בכל מקום ולא ליתנו לילד קטן אזי דינו כמוקצה מחמת חסרון כוונת שימוש, אבל אם הוא פלאפון פשוט לצורך גופו או מקומו, אבל אם הוא פלאפון פשוט שלא מקפידים עליו אזי דינו ככלי שמלאכתו לאיסור, כיון שהשימוש בו אסור בשבת ומותר לטלטלו לצורך גופו או מקומו.

האם מותר לטלטל בגדים ותכשיטים ?

דעת הגריש"א (שבות יצחק מוקצה עמ' פה) והשבט הלוי (קובץ מבית לוי), ושמירת שבת כהלכתה (פ"כ הפ"ג) שמותר לטלטלם כאוכל, שאף שאין לו צורך בטלטולם מותר לטלטלם.

אולם בחזו"ע (שבת ג עמ' לד) כתב בשם המאירי שדינם ככלי שמלאכתו להיתר ואין לטלטלם אלא מחמה לצל, וכן דעת החוט שני (ח"ג פמ"ט ססק"א).

האם מותר להזיז מוקצה ע"י דבר אחר או בגופו ?

כתבו הכה"ח (אות י בשם התוספת שבת סק"ג) והילקו"י (שבת ב עמ' שיו, שכו, בשם מרן זצוק"ל) והתוספת שבת (סק"ג), רעק"א (סי' ש), והתהילה לדוד שמותר לטלטל מוקצה מחמת חסרון כוונת בטלטול מן הצד, [ואף ע"י טלטול בגופו פסק בחזו"ע (שבת ג עמ' קס"ז-קס"ח) להתיר, ושם דחה דברי החזו"א (סי' מז אות יג) שמחמיר בזה], אולם הפמ"ג (משב"ז בהקדמה ועוד) כתב שמוקצה מחמת חסרון כוונת אסור לטלטלו אפילו מן הצד או בגופו, ודייק כן מהב"י, וכ"כ בתורת שבת (סק"א) שהדבר אסור, והיינו מחמת שכל סיבת איסור טלטול מוקצה מחמת חסרון כוונת היא מפני שמקפיד עליו שלא יבוא לידי הפסד, וכתב בספר מנחת שבת (סי' פח ס"ק ס"ז) דהיא דאפשר יש להחמיר כדברי הפמ"ג.

מהו כלי שמלאכתו להיתר ?

מבואר בשו"ע (סי' שח סעי' ד) כל הכלים שהשימוש שלהם מותר בשבת דינם ככלים שמלאכתם להיתר ומותר לטלטלם ובלבד שיהיה לו צורך בטלטולם, אבל אם אין לו צורך כלל אין לטלטלם אף שמלאכתם לצורך היתר, ונחלקו הפוסקים את אדם רוצה בתוך הסעודה להתעסק עם הסכ"ס או הכוסות האם גם זה נחשב צורך או לא, ולכתחילה יש להזהר בזה.

מה דינם של אופניים ?

כתבו הפוסקים [חזו"ע (שבת ד עמ' מג טור ב), ילקו"י (שבת ג עמ' מ)] שאין ליסוע באופניים בשבת משום חשש שמא יתקן או משום עובדין דחול, אבל כיון שיש פוסקים שמתיירים מעיקר הדין את הנסיעה באופניים, [ואף הפוסקים שאוסרים הוא רק משום חשש ולא מעיקר הדין], ממילא דינו ככלי שמלאכתו להיתר, ומותר לטלטלם לכל צורך שהוא, אף מחמה לצל או מפני הגשמים.

מה דינם של כלים שמשמשים למלאכת איסור אבל לא בגופם ?

כגון פמוטים שרק מדליקים עליהם, או ארנק שהכסף מונח בתוכו, או מאפרה שרק מניחים בתוכו את האפר, דעת החזו"ע (שבת א עמ' רס"א, שבת ג עמ' צ) שכיון שלא עושים בגופם מלאכה, כמו פטיש או פלאייר שמשמשים בגופם למלאכת איסור, אלא רק השימוש האסור הוא עליהם, דינם ככלי שמלאכתו להיתר, אמנם במנוח"א (ח"א פ"ד הערה ס"ד) מבואר שפמוטים נחשבים כמוקצה מחמת חסרון כוונת, לכן לכתחילה יזהר שלא לטלטלם.

מה דינו של מאוורר או תנור חימום ?

דעת האגרו"מ (או"ח ח"ה סי' כב אות כב), וכך דעת הגרש"א (טלטול שבת עמ' יא אות ד) שמותר לו להזיזו, כיון שאחרי שהפעילו אותם ההנאה בהם מותרת, ממילא דינם ככלי שמלאכתו להיתר, אמנם דעת החזו"ע (שבת ג עמ' פא, פב), שדינם ככלי שמלאכתו לאיסור ומותר לטלטלם לצורך גופו או מקומם, כיון שסו"ס הם מכשירים חשמליים, וגם אינו נעשה בסיס לדבר האסור כיון שאין עליו דבר האסור בשימוש, ובאורל"צ (ח"ב פכ"ו ס"א) כתב שדינו כמוקצה מחמת חסרון כוונת ואסור לטלטל בשבת.

מעשה ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חרשן משפט
בעריכת הר"ח רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבירי מוסדותינו

שאל רכב וקיבל דו"ח על רכב לקוי מי ישלם ?

שאלה: בבין הזמנים ביקש ראובן משכנו שמעון את רכבו לצורך נסיעה לים, בחזרה מהים עצר שוטר את ראובן, וקנס אותו על נסיעה ללא פנס מאחר שהיה הפנס מקולקל, ראובן שלם את הדו"ח והחזיר לשמעון את הרכב, אך עלתה השאלה האם היה ראובן צריך לשלם את הדו"ח, כי אפשר שהקנס על שמעון שהוא בעל הרכב, והקנס הוא על רכבו שהיה בלי פנס, ועוד טוען ראובן לשמעון הלא אתה ידעת שאין הפנס דולק, ואני שלקחתי את הרכב ממך ביום לא יכולתי להבחין בכך, על כן הקנס הזה הוא בגרמתך ולפי"ז היה עליך לשלם.

תשובה: ראובן הנוסע ברכב צריך לשלם את הקנס ולא שמעון.

הנימוק: הנה זה ודאי שהקנס שהמטרה קונסת הוא לנהג על שנסע ברכב בלי פנס, ולא על בעל הרכב, ועל טענת ראובן שבעל הרכב גרם לו שיקבל קנס כיון שהוא עצמו לא יכל להבחין בבוקר שהפנס לא דולק, ואילו בעל הרכב ידע שהפנס לא דולק, נראה שאין בטענה זו כדי לחייב את שמעון, כיון ששמעון לא הוסיף את ראובן בדיים, וגם לא בהכרח היה שיגיע לו הנזק, כי לא בהכרח שיעצור שוטר את ראובן, ובכלל מאין לו לשמעון שראובן יסע ברכב גם בלילה בשעה שצריך להדליק את הפנסים.

ואף על פי שהמזיק בגרמא פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, נראה דאין שמעון חייב אפילו בדיני שמים, על פי דברי המאירי (ב"ק נו). שכתב על המבואר בגמרא שם שהטומן את התבואה של חבירו בסדינים מפני הדליקה, ולבסוף נשרפה התבואה, שהדין הוא שבעל הדליקה פטור מלשלם לבעל התבואה, דאין חייבים על נזקי אש אלא בדבר גלוי ולא בטומן תחת הסדינים, ועל כן זה שכיסה את התבואה וגרם לזה שבעל התבואה יפסיד את התבואה, הוי מזיק בגרמא ופטור מדיני אדם אך חייב בדיני שמים, וביאר המאירי שחייב בדיני שמים רק אם שכיסה את התבואה היתה כוונתו לכסות כדי שלא יצטרך בעל הדליקה לשלם, אבל בלא"ה פטור אפילו מדיני שמים ע"ש. ולמדנו מכאן שגרמא אינו חייב בדיני שמים אלא רק בכוונתו להזיק בגרמא ועל כן הכא ששמעון לא התכוון להזיק את שמעון שיקבל קנס פטור אפילו בדיני שמים.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות

בת שרה

מרדכי

בן חביבה

גבריאל

בן מסעודה

ר' שלום אהרון

בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

גדול המחטיאו יותר מן ההורג

"לא יבוא עמוני ומואבי" - פירש"י, על העצה שיעצו להחטיאכם (בשטים עם בנות מואב, עיין שפתי חכמים) "לא תתעב אדמי" - לגמרי, אע"פ שראוי לך לתעבו שיצא בחרב לקראתך. "לא תתעב מצרי" - מכל וכל, אע"פ שזרקו זכורכם ליאור, מה הטעם, שהיו לכם אכסניא בשעת הדחק, (לפיכך דור שלשי יבוא בקהל ה'). הא למדת שהמחטיא לאדם קשה לו מן ההורג, שההורג הורג בעולם הזה, והמחטיא מוציא מן העולם הזה ומן העולם הבא, לפיכך אדם שקדם בחרב לא נתעב, וכן מצרים שטבעו, ואלו שהחטיאום (עמוני ומואב) נתעבו."

ההורג פוגע בגוף - בהווה, והמחטיא פוגע בנשמה - בנצח. ואע"פ ששעצם ההריגה קשה היא ביותר כדפירש"י על הפסוק "מה עשית, קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה" (בראשית ד, י), "דמי אחיך" - דמו ודם זרעיותיו. אם כן, על אף שההורג הורג לו ולזרעו, בכל אופן המחטיא קשה יותר שפוגע בנצח, בתכלית. איתא בסנהדרין (ע"ב. והובא ברש"י דברים כא, י) "בן סורר ומורה אינו חייב עד שיגנוב ויאכל תרמיטר בשר וישתה חצי לוג יין, ונהרג הוא על שם סופו, הגיעה תורה לסוף דעתו. סוף שמכלה ממון אביו, ומבקש לימודו ואינו מוצא, ועומד בפרשת דרכים ומלסטם הבריות. אמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חייב, שמייתתם של רשעים הנאה להם, והנאה לעולם."

והפירוש בזה, שהחטא פגיעתו כה קשה עד שעדיף וטוב לאותו בן שימות קודם שיחטא, שאז נפגע למעשה רק בהווה בגופו בלבד, אבל החטא פוגע בנצח - בתכלית. וכעין זה מצינו בעבודה זרה (ב): "ויתייצבו בתחתית ההר" (שמות יט, יז) מלמד שכפה הקב"ה על ישראל הר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם". ויש לבאר, אחרי כל הנסים והמופתים הגדולים שעשה להם - שעשה לבנו בכורו ישראל, במצרים, בקריעת ים סוף. האם הכל לתוהו?! ולמה להמיתם כלל? שיישאר כמו שאר האומות שלא קיבלו תורה. ועוד בצורה שכזאת בתחתית ההר, היכן האהבה הגדולה ששררה ביניהם?! הכל נעלם לפתע כלא היה. ויש לומר, להמשיך ולחיות ללא קבלת תורה,

והדברים מתמהים, אבל כשמסתכלים על החיים בעיניים של נצח, מתבארים קצת הדברים.

עוון החטא חמורתו רבה ועלינו מוטל החיוב להכיר בו. רש"י ובנו כשיצאו מהמערה, וראו אנשים שחורשים וזורעים אמרו: "מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה", כל מקום שנתנו בו עיניהם מיד נשרף. (עיין שבת לג:) - לעזוב חיי עולם, פירוש, לחיות את העוה"ז, דהיינו להיות קרוב לחטא. מציאות זו כל כך גרועה שעדיף חורבן. בברכות (י): איתא שהודו חכמים לחזקיה על שגזר ספר הרפואות. ופירש"י, "כדי שיבקשו רחמים" - כשיש ספר רפואות סומכים העולם על הרפואה ופוסקים מלבקש רחמים ממי שהרפואה שלו (כדמצינו נמי בקידושין (פ"ב)) "טוב שברופאים לגהינם" - פירש"י, אינו ירא מן החולי, מאכלו מאכל בריאים ואינו משבר ליבו למקום). משמע שעדיף שיהיה חולי בעולם ללא תרופה, רק כדי שלא יפסיקו לבקש רחמים. שלחפסי מלהתפלל זהו האסון הגדול ביותר זהו חסרון בתכלית ובנצח, לכך, עדיף להישאר חולה. ודו"ק.

והוא שאמרו חז"ל: קודם כבוד רבו, לכבוד אביו ואמו, שהם הביאווה לעולם הזה, ורבו שלימדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא, מביאו לתכלית ולנצח, אא"כ גם אביו לימדו תורה (כמבואר בבא מציעא לג.) בלעם אמר לבלק (לאחר שנוכח בכשלונו כשראה שלא הצליח לקללם) "אפילו אתם מכנסין כל האומות שבעולם אין אתם יכולים להם (לישראל), כמו שמצרים לא יכלו להם. באו ואשיאכם עצה, אלקיהם של אלו שונא זימה". (רש"י, במדבר לא, טז) רוצה לומר נגד ישראל לא נלחמים בכוח, אלא בחטא. רק המכשילם בלבד יכול לנצחם. שעוצמת החטא רבה - שביכולתה לפגוע בנצח, וישראל ג"כ שייכים בנצח. ולכן אין בכוח חיצוני בלבד, בכוח הזרוע את היכולת לגבור על הנצח, רק בחטא ניתן להלחם נגדם ולנצחם. ודו"ק.

דרשו בעלי רשומות "אחרי ארי ולא אחרי אשה" (ברכות סא.) שיש להתעורר בתשובה בחודש אלול, ז"א אחרי חודש אב (שסמלו מזל אריה), ולא יאחר תשובתו עד אחר מזל בתולה (אחר חודש אלול) ז"א לחודש תשרי שאז כבר מאוחר. אולם פשט גמ' כיסוד דידן, מוטב להיות אחרי אריה (בסכנת הגוף) מאשר אחרי אשה (בסכנת חטא) - שגדול המחטיאו יותר מההורג.

השם יתברך יזכנו להכיר בגרעון העצום של החטא ושל המחטיא, ומאידך במעלה הגדולה של הזוכה המזכה לקיים תורה ומצוות - שמזכהו בנצח. זמ"י דה טובה מרובה. (אור ההר)

פירושו מציאות של גוי דהיינו כמו שאר האומות - לחיות לכאורה בחטא. אם כן עדיף למות "זכאי" ולא לחיות כך. זוהי האהבה הגדולה ביותר.

והוא מה שטענה מרים לעמרם אביה כדאיתא בסוטה (יב.) - כשראה עמרם שגזר פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו אמר: לשוא אנו עמלים, עמד וגירש את אשתו. עמדו כולם וגרשו את נשותיהן. אמרה לו בתו: "אבא, קשה גזרתך משל פרעה וכו' פרעה לא גזר אלא בעולם הזה ואתה בעולם הזה ובעולם הבא". ופירש"י - "שנולדים ומתים, וחוזרים וחיים הם לעולם הבא, ואתה גזרת בעולם הזה ובעולם הבא, וכיוון שאינם נולדים אינם באים לעולם הבא". טענת מרים לאביה היתה שלכאורה גרוע הוא יותר מפרעה, שגזרת פרעה פוגעת בגוף ובהווה בלבד, ואילו הוא פוגע בנצח, בתכלית.

לפי שעצם הלידה וההגעה לעולם הזה יש בזה מעט תיקון לנשמה של האדם ע"י צער הגלגול כמבואר בארז"ל. כשהתחיל נפוליאון ברעיונו המהפכני נגד השלטון הרודן של הדוכסים והמעמד הגבוה, ודגל הוא בשוויון זכויות וחופש דת ובחירה. חששו גדולי הדור מאחווה, וקירוב זה אל הגויים. העדיפו החכמים להמשיך ולהתענות תחת עול הדוכסים בתשלומי המסים הכבדים, וסכנת הנפשות התמידית, מאשר לחיות יחדיו ללא הפליה והבדל ולעמוד בסכנה רוחנית. ועל פי היסוד המדובר מובן חששם וסברתם - שגדול המחטיאו יותר מההורג.

וכמו אותה אמא בתקופת הקנטונסטים ברוסיה, שנתנה פתק לרבי שיתפלל על בנה הקטן שימות, כששאלה הרבי המופתע לסיבת הדבר, אמרה שחטפוהו הרוסים לעבודת הצבא להיות קנטוניסט, פירושו של דבר לשכוח ולהיות מנותק מכל זכר של יהדות למשך רוב שנות חייו, עדיף אם כן שימות עכשיו צדיק מאשר יוגעל בטומאת הגויים.

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל

גיל בן אסנת

טל בן מדי

אליהו בן סאלמה

ורד בת יסמין

איל בן יסמין

שילה בן נטלי חיה

ירמיהו בן ויקטוריה

מאיר בן מדי

אורי בן ציפורה

לתרומות והנצחות

03-5520004

מרדכי בן נטלי חיה

יניב בן משה

פריטים טמונים - פרשת כי תצא

חפשו בשוק המידות והמשקלות את מצוות
היושר והחסד המסתתרות בפרשה!

הפריטים שעליכם לחפש:

1. מאזניים - מידות ומשקלות ישרים.
2. אבן משקל - "אבן שלמה וצדק".
3. מטבעות כסף - תשלום במסחר.
4. שטר חוב - דיני הלוואה.
5. שה אובד - השבת אבדה.
6. שור נופל - עזרה לבהמה בדרך.
7. חמור רובץ - "הקם תקים עמו".
8. קן ציפור - שילוח הקן.
9. מעקה - מצוות מעקה לגג.
10. כרם - כלאי הכרם.
11. זרעים - איסור זריעה בכרם.
12. מחרשה - חרישה בשור וחמור.
13. ציצית - "גדילים תעשה לך".
14. פתיל תכלת - מצוות ציצית.
15. מגל - קצירת התבואה.

האם תצליחו לגלות את כולם?

בהצלחה!

מצא את ההבדלים

ילדים יקרים, בתמונה שלפניכם רואים את קיום מצוות שילוח הקן,
האם תוכלו למצוא 15 הבדלים שמסתתרים בין התמונות? בהצלחה

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

דברי הרשב"י

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

פרשת כי תצא

האיבה ומן הקנאה ומן ההתול ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן, מן הכל צריך לחזור בתשובה, ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש מהם, וכן הוא אומר יעזוב רשע וגו', עכ"ל.

אלא שגם מעוונות של גול וגניבה וכיוצא שהזכיר הרמב"ם שהם עבירות, יש לאדם ליישר לבבו ולנטוע בליבו אהבת האמת, באופן שגם יבין את האמת לאמיתה מדוע הרצון לדברים מעין אלו הרי הם חורבנו של עולם, ואותם שנא ה', ועי"ז יתעורר לשנוא את הרשע ולא להב את הצדק ויתקן גם את רצונו שכלל לא יחפץ בדברים אלו שנאסרו בתורתנו הקדושה תורת אמת אשר כולה רחמים ושלמות המידות ותיקון המעשים לתקן עולם במלכות שד"י.

וכאשר זוכה האדם לתקן את רצונותיו ומידותיו, ולא רק שמונע את עצמו בכח מן העבירה אלא גם מתחבר לאמיתות ציוויה הרי הוא זוכה לתקן את הפנימיות עצמה, ולא רק את המעטפת. ואף שכמוכן יש מי שעדיין לא תיקן עצמו ועל כן כאשר מתגבר בכח שכרו רם ונישא על מסירותו לכבוד ה"ת, אבל כאשר הופך את רצונו יתברך לרצון שלו הרי זו המעלה האמיתית שצריך כל אדם להגיע אליה.

וכפי שכתב רבינו ניסים גאון בווידי של יום הכיפורים את אשר התרת אסרתי, ואת אשר אסרת התרתי, דהיינו שמתוודים על המחשבה והרצון שלנו שהוא הפוך מרצונו יתברך לפי שאדם צריך לקיים בנפשו את דברי המשנה 'עשה רצונו כרצונך' וכו'.

וצריך להתעלות על עצמינו ולהפדר מהרצונות הרעים שיש בנו, וכפי שאומרים העולם שצידי הקופים בעבר הרחוק על אף הקושי הגדול במרדף ובציידת הקופים המהירים והחמקנים, מצאו שיטה מיוחדת כיצד לצוד את הקופים, והיינו על ידי שהיו עושים חור בפרי הקוקוס השלם, בגודל ידו של הקוף, ונותנים בתוכו מאכל ערב ביחד עם מי הקוקוס והיו קושרים היטב את הקוקוס אל העץ באופן שלא יהיה אפשרות לתולשו, וכאשר הקוף היה מכניס את ידו בכדי להוציא את המאכל ומכניס את המאכל לתוך כף ידו ואצבעותיו ומעוניין עתה להוציא את המאכל מתוך האגוז של הקוקוס, לא היה הקוף מוכן לשחרר ולהיפדר מהאוכל שבידו והיה מנסה להוציא את ידו מתוך הקוקוס ביחד עם האוכל, ומחמת שהחור היה בגודל של כף ידו ללא מאכל בתוכה לא היה הקוף מצליח להוציא את ידו ולא היה מוכן להיפדר מהאוכל, והיה נשאר תקוע ומחובר לקוקוס עד שהיו באים וצדים אותו, וכך קשה לאדם לשחרר את הרצונות והתאוות שלו.

בכדי שלא יתעו וידעו ממתי לספור הארבעים יום לעומת התשובה אשר עשו לאחר מעשה העגל.

ותירץ הגר"מ צדקה שליט"א שהתשובה אשר עשו נצטוו עליה על ידי משה ולא נעשה הדבר מיוזמתם ומהרצון העצמי שלהם, ולכן מכיוון שאין כאן מחשבה חדשה ועצמית, וביקוש ההשכל אחר הדרך למציאת דרכי התשובה, על כן לא זכו עדיין לבחינה של "עלה אלהים בתרועה", משא"כ בר"ח אלו שעשו מאמץ של מחשבה מצד עצמם והראו את השתוקקותם והכנותם והכיסופין שלהם להי"ת זכו לבחינה זו.

ועוד שכאשר לאחר זמן חזרו ושבו בתשובה מצד עצמם הרי זה מוכיח שהם מחזיקים בתשובה ולא הרפו ממנה, דהיינו לא רק לאחר השברון של העבירה מיד קיימו את מצוות התשובה בשברון לבם, אלא מחזיקים במצוותה של התשובה בבחינה "וחטאתי נגדי תמיד", שזה מוכיח את השיפלות האמיתית לפני ה"ת וידעת גדולתו ורוממותו יתברך ועל כן נתעלה והיה אופק של סיכוי שה' יסלח עוונם עד שראש השנה שהוא תחילת עשרת ימי תשובה, החל ה"ת להתרצות בפועל וביום הכיפורים נתרצה ואמר סלחתי כדברך.

ועל כן בימים קדושים אלו שהם ימי רחמים ורצון צריכים אנחנו להתפלל שהי"ת יזכה אותנו לנצל אותם לתפילה ולתשובה ולהכנעה לפני ה"ת, לזכות להגיע לבחינת 'תפילה לעני', כדאיתא בזה"ק מעלת ענין זה, וכן מפורש הדבר להלכה בשולחן ערוך (סי' צ"ח סעיף ה') שכתב מרן ז"ל אל יחשוב ראי הוא שיעשה הקדוש ברוך הוא בקשתו כיון שכוונתי בתפילתי, כי אדרבה זה מזכיר עונותיו של אדם (שע"י כך מפשפשין במעשיו לומר בטוח הוא בזכותיו), אלא יחשוב שיעשה הקדוש ברוך הוא בחסדו, ויאמר בלבו: מי אני, דל ונבוה, בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אם לא מרוב חסדו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו, עכ"ל.

וכלשון רבותינו "ויבהלוך רעיוןך ותמלא מטתך דמעות מידי זוכרך חרדת הדין של רבן יוחנן בן זכאי - אמר להם אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי וכו' ולא עוד אלא שיש לפני ב' דרכים אחת של ג"ע אחת של גהינם ואיני יודע באיזה דרך".

ובפרט שבימים קדושים אלו מר"ח אלו מתגלים י"ג מידות של רחמים, ועל כן מקפידים ביותר על אמירת מזמור כ"ז בתהילים "לדוד מזמור" שיש בו י"ג הוויות, כנגד י"ג מכילין דרחמי כמבואר בארז"ל.

וככל שאדם זוכה לעשות תשובה על נשיות הלב, הרי זה יותר חשוב מן התשובה על המעשים גרידא, וכמבואר ברמב"ם (פ"ה ה"ג מהלכות תשובה) וז"ל אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מן הכעס ומן

ידועים הם הדברים שארבעים יום של ימי אלו הקדושים, ועליהם עשרת ימי תשובה הרמים והנעלים בקדושתם וקרבנותם אל ה"ת, הם כנגד ארבעים ימים שעלה משה למרום בפעם השנייה לקבל את הלוחות השניות והם ימי רחמים ורצון.

כדאיתא בר"ן (ר"ה טז). שכתב (שאפשר) שמיום ראש השנה התחיל הקב"ה להתרצות למשה, וביום הכפורים נתרצה לגמרי, וכנגד יש לנו את עשרת ימי תשובה, שבהם מתקבלים התשובה והתפילות אל ה"ת.

ויש שהקשו דלכאורה דבריו סותרים לדברי רבינו רש"י בפרשת עקב, שכתב ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים, מה הראשונים ברצון אף ארבעים יום האחרונים ברצון, כלומר שכל הארבעים יום היו ברצון, ולא רק העשרה ימים האחרונים מראש השנה עד יוה"כ, אולם אינו קשה וכפי שכתבים המפרשים.

ומבואר בר"ן שם שיש דרגות בבחינה של הרצון והרחמים, שבימים הראשונים היו ימי רצון מועטים והיינו ימי חודש הרחמים והסליחות, ובאחרונים דהיינו עשרת ימי תשובה, הם רחמים מרובים, וביום הכיפורים נתרבו הרחמים לאין קץ ותכלית, וכדאיתא בתנא דבי אליהו וכן במדרש תנחומא שבסוף ארבעים יום האחרונים, ביום שירד משה עם לוחות שניות, נתענו ישראל והיו בוכים ומתפללים ומבקשים סליחה על עון העגל, ונתמלא הקב"ה עליהם ברחמים, וקבע להם אותם יום לדורות, למחילה וסליחה וכפרה. שהוא יום הכיפורים.

ואיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק מו) ובראש חדש אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה עלה אלי ההרה (דברים י, א) והעבירו שופר בכל המחנה, שהרי משה עולה להר, שלא ישעו עוד אחר העבודה זרה. והקדוש ברוך הוא נתעלה אותו היום באותו שופר, שנאמר [תהלים מז, ו] עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר. ועל כן התקינו חכמים שיהיו תוקעין בשופר בראש חדש אלול בכל שנה ושנה, עכ"ל. כלומר שכבר ביום הראשון של תשובתם שהוא ראש חודש אלול הצליחו לפעול את הבחינה של "עלה אלהים בתרועה", שהוא תחילת הארת פנים מאת ה"ת שיש מקום לכפר על חטאתם.

ושמעתי מרבי גבריאל גרביאן שליט"א ששאל מרן רבינו הגר"מ צדקה שליט"א על דברי הפרקי דרבי אליעזר הנ"ל והרי לאחר שחטאו בחטא העגל, עשו מעשים גדולים של תשובה, שעשו מסירות נפש והרגו איש את אחיו, ובאו מעצמם וקיימו את ציוויה ה' למשה ושתו מהמים שנתנו בהם את האבק שטחנו את העגל ומתו על ידי כך, וקבלו הדין ברצון, וא"כ מדוע נתעלה ה' להתרצות רק על ידי השופר שהעבירו בראש חודש אלול, והרי דבר זעיר הוא מה שעשתה מעבירים שופר

בשמינית גדול המקובלים האנן רבי בניהו שמואללי שליט"א

בחודש אלול

בטוח תמצא שנה

לשמוע שיעור תורה!

אווירה חמה ונעימה • כיבוד קל • שתיה חמה וקרה

דאשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	
הרה"ג יונתן לוי שליט"א גמרא	הרה"ג יונתן לוי שליט"א גמרא	הרה"ג עמית גבריאלוב שליט"א עין יעקב	הרה"ג דוד אברהמוב שליט"א הלכה ואגדה	הרה"ג עמית גבריאלוב שליט"א אוצרות בפרשת השבוע	10:15
הרה"ג מאיר אהרן חכים שליט"א אלול וימים נוראים	הרה"ג אברהם כהן שור שליט"א מוסר והלכה - בספר אור לציון	הרה"ג יוסף עבדלחק שליט"א אמונה - שער הביטחון	הרה"ג יהודה דודי שליט"א ספר האור החיים הקדוש	הרה"ג איתי טצת שליט"א מוסר ופרשת השבוע	11:00
הרה"ג יוסף נתן שליט"א מוסר עפ"י ספר בעור ירום	הרה"ג יוחאי מוסאי שליט"א הלכה ואגדה	הרה"ג משה לניאדו שליט"א הלכה - ספר סדר היום	הרה"ג מאיר כהן שליט"א הלכה - בן איש חי	הרה"ג יצחק מזרחי שליט"א פרשת השבוע	11:40
הרה"ג יוסף שלום שמש שליט"א ספר החינוך ביאור תרי"ג מצוות	הרה"ג עמית גבריאלוב שליט"א אגדות חז"ל	הרה"ג שלמה נוקריאן שליט"א גמרא - מסכת ביצה	הרה"ג יצחק בוכב שליט"א הלכות בשד בחלב	הרה"ג משה אהרן זוארץ שליט"א הנהגות ודרך ארץ	12:20
סליחות ולאחר מכן תפילת מנחה בהיכל בית המדרש הגדול					13:00
הרה"ג יצחק בוכב שליט"א שיעור לבחורים צעירים					14:30
הרה"ג שלמה בן שאול שליט"א שיעור לבחורים צעירים					15:30
מורנו ראש הכולל הרה"ג דוד שמואללי שליט"א הפרק היומי ברמב"ם					16:30
תפילת מנחה ב' בהיכל בית המדרש הגדול					17:40
הרה"ג דן גבאי שליט"א שיעור דף היומי ואגדה - בהיכל בית המדרש					18:00
בימי שלישי השיעור השבועי מאת מו"ר גדול המקובלים הרה"ג בניהו שמואללי שליט"א דף היומי מוסר והלכות					
תפילת ערבית בהיכל בית המדרש הגדול					20:00